

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- * Neuvoston asetus (EY) N:o 1554/97, annettu 22 päivänä heinäkuuta 1997, humala-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 1696/71 muuttamisesta 1
- * Neuvoston asetus (EY) N:o 1555/97, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1997, Turkille vuonna 1997 tariffikiintiöinä annettavista, hasselpähkinöitä koskevista myönnytyksistä 6
- Komission asetus (EY) N:o 1556/97, annettu 1 päivänä elokuuta 1997, valkoisen sokerin toimittamisesta elintarvikeapuna 8
- Komission asetus (EY) N:o 1557/97, annettu 1 päivänä elokuuta 1997, maitotuotteiden toimittamisesta elintarvikeapuna 11
- Komission asetus (EY) N:o 1558/97, annettu 1 päivänä elokuuta 1997, asetuksessa (ETY) N:o 1627/89 säädettyjen interventiota koskevien erityistoimenpiteiden mukaisesti toteutetulla sadannellakahdeksannellakymmenennelläkuudennella osittaisella tarjouskilpailulla interventioon ostettavan naudanlihan enimmäisostohinnasta ja määristä 14
- Komission asetus (EY) N:o 1559/97, annettu 1 päivänä elokuuta 1997, perustamisso-
pimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin maitotuotteisiin
sovellettavien tukien määrien muuttamisesta 16
- Komission asetus (EY) N:o 1560/97, annettu 1 päivänä elokuuta 1997, tuontilupien
antamisesta jäädytetylle naudan kuvelihalle 18
- Komission asetus (EY) N:o 1561/97, annettu 1 päivänä elokuuta 1997, tuonnin
kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 19
- Komission asetus (EY) N:o 1562/97, annettu 1 päivänä elokuuta 1997, B-menettelyn
mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta 21

Komission asetus (EY) N:o 1563/97, annettu 1 päivänä elokuuta 1997, tuontitullien muuttamisesta vilja-alalla	22
* Komission asetus (EY) N:o 1564/97, annettu 1 päivänä elokuuta 1997, poikkeuksellisista markkinoiden tukitoimenpiteistä sianliha-alalla Alankomaissa annetun asetuksen (EY) N:o 413/97 muuttamisesta yhdeksännen kerran	25
* Komission asetus (EY) N:o 1565/97, annettu 1 päivänä elokuuta 1997, luvan antamisesta markkinointivuonna 1997/1998 markkinoilta poistettujen syötäviksi tarkoitettujen viinirypäleiden käyttämiseen alkoholin valmistukseen	27
* Komission asetus (EY) N:o 1566/97, annettu 1 päivänä elokuuta 1997, poikkeuksesta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä pellonpoiston osalta annettuun asetukseen (EY) N:o 762/94	29
* Neuvoston asetus (EY) N:o 1567/97, annettu 1 päivänä elokuuta 1997, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien nahasta valmistettujen käsilaukkujen maahantuonnissa ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien muovista ja tekstiilistä valmistettujen käsilaukkujen tuontia koskevan menettelyn päättämisestä	31

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

97/486/EY:

- * Komission päätös, tehty 9 päivänä heinäkuuta 1997, avoimen verkon tarjontaan (ONP) kuuluviin 2-johtimisiin analogisiin kiinteisiin johtoihin liitettävien päätelaitteiden yleisiä liitänvävaatimuksia koskevista yhteisistä teknisistä määräyksistä ⁽¹⁾

44

97/487/EY:

- * Komission päätös, tehty 9 päivänä heinäkuuta 1997, avoimen verkon tarjontaan (ONP) kuuluviin 4-johtimisiin analogisiin kiinteisiin johtoihin liitettävien päätelaitteiden yleisiä liitänvävaatimuksia koskevista yhteisistä teknisistä määräyksistä ⁽¹⁾

47

97/488/EY:

- * Komission päätös, tehty 28 päivänä heinäkuuta 1997, luvan antamisesta jäsenvaltioille säätää poikkeuksia tiettyihin Etelä-Afrikan tasavallasta peräisin olevia istutettaviksi tarkoitettuja mansikoita (*Fragaria L.*), siemeniä lukuun ottamatta, koskeviin neuvoston direktiivin 77/93/ETY säännöksiin

49

97/489/EY:

- * Komission suositus, annettu 30 päivänä heinäkuuta 1997, elektronisen maksuvälineen avulla toteutetuista maksutapahtumista ja erityisesti liikkeenlaskijan ja haltijan välisestä suhteesta ⁽¹⁾

52

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

*(Säädökset, jotka on julkaistava)***NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1554/97,****annettu 22 päivänä heinäkuuta 1997,****humala-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 1696/71 muuttamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

1) on tärkeää, että tuottajille myönnettävällä tuella pyritään pääasiassa parempien ja vakaampien tulojen varmistamiseen; asetuksen (ETY) N:o 1696/71 ⁽⁴⁾ 7 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen tuottajaryhmittymien tarkoittamien tavoitteiden saavuttamiseksi pidätetyille määrille on tämän vuoksi asetettava kohtuullinen yläraja; tämän vuoksi 7 artiklan 1 a kohta olisi muutettava,

2) muiden lajikkeiden tuen kasvaminen uhkaa aiheuttaa niiden viljelyalojen huomattavan kasvun tuotannon laadun kustannuksella; liian runsaan tarjonnan ja heikon kysynnän vuoksi näiden lajikkeiden hinnat saattavat laskea hyvin alhaiselle tasolle, jolloin tuottajaryhmittymät joutuisivat käyttämään veto-oikeuttaan ja ostamaan tämän humalan takaisin; tälle humalalle ei mahdollisesti löydy ostajaa markkinoilla, ja on olemassa vaara, että tuottajaryhmittymille jää suuret varastot laadultaan heikompia lajikkeita; tämä saattaisi aiheuttaa epätasapainoa markkinoilla; tämän tilanteen välttämiseksi tuottajaryhmittymien on syytä päättää, mitä lajikkeita niiden jäsenet voivat viljellä; tämän

vuoksi 7 artiklan 1 kohdan d alakohtaa sekä 3 kohdan b alakohdan ensimmäinen alakohta olisi muutettava,

3) asetuksen (ETY) N:o 1696/71 7 artiklan 3 kohdan b alakohdassa vahvistetaan periaate, jonka mukaan ryhmittymän tuottajajäsenillä ja liiton jäsenenä olevilla hyväksytyillä tuottajaryhmittymillä on velvollisuus saattaa markkinoille koko tuotantonsa ryhmittymän tai liiton välityksellä; tämän periaatteen täytäntöönpano on aiheuttanut suuria ongelmia suurimmalle osalle yhteisön tuottajista, jotka ovat liittyneet ainoastaan yhdeksi ryhmittymäksi, edellä tarkoitettun säännöksen viimeisessä alakohdassa vahvistettu siirtymäkausi, jonka aikana hyväksytyt ryhmittymän jäsenet voivat tämän ryhmittymän luvalla ryhmittymän vahvistamisen ja valvomien sääntöjen mukaisesti pitää itse kaupan kaikkia tuotteitaan tai osaa niistä, päättyy 31 päivänä joulukuuta 1996; tämän vuoksi olisi päätettävä, mitä järjestelmää sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1997 sekä muutettava 7 artiklan 3 kohdan b alakohta,

4) olisi haitallista peruuttaa muuten aktiivisilta tuottajaryhmittymiltä hyväksyntä kaikkien muiden niille kuuluvien tehtävien osalta, joita ovat esimerkiksi tuottajille myönnettävän tuen hallinnointi ja edellä mainittujen tavoitteiden toteuttaminen, tämän vuoksi on tarkoituksenmukaista antaa hyväksytyt tuottajaryhmittymän jäsenille mahdollisuus pitää itse kaupan, rankaisematta heitä tukea vähentämällä, kaikkia tuotteitaan tai osaa niistä, jos ryhmittymä antaa luvan tähän sillä edellytyksellä, että ryhmittymä käyttää oikeuttaan valvoa tuottajien ja kauppiaiden välille neuvoteltuja hintoja ja sillä on veto-oikeus; samassa yhteydessä halukkaille tuottajille olisi annettava mahdollisuus myydä osa tuotannostaan toisen, niiden oman tuottajaorganisaation määrittelemän tuottajaorganisaation välityksellä, jos on kyse tuotteista, joiden erityisominaisuudet eivät kokemuksen perusteella kuulu niiden oman tuottajaorganisaation kaupalliseen toimintaan,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 127, 24.4.1997, s. 11.⁽²⁾ Lausunto annettu 18. heinäkuuta 1997 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽³⁾ Lausunto annettu 29. toukokuuta 1997 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽⁴⁾ EYVL N:o L 175, 4.8.1971, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94 (EYVL N:o L 349, 31.12.1994, s. 105).

- 5) kullakin tuottajaryhmittymällä on tuotannon ja kaupan pitämisen edellytyksiin liittyvät erityisominaisuutensa; tämän vuoksi ryhmittymän pitäisi voida päättää aina jäsentensä puolesta, mitkä toimenpiteet olisi toteutettava nopeasti tuotannon mukauttamiseksi markkinoiden tarpeisiin; tämän joustomahdollisuuden antaminen edellyttää mukautuvan järjestelmän käyttöön ottamista talousarvion käyttövarojen ja hallinnon osalta,
- 6) tämän toteuttamiseksi on tärkeää maksaa tuki kyseisen sadon korjaamisen aikana erottelematta lajikerhyymiä; tämä edellyttää 12 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa määritellyn, jäsenvaltioiden ilmoituksiin perustuvan laskumenetelmän käytön lopettamista; menetelmä olisi korvattava laskemalla pitkän aikavälin keskisatoon perustuva kiinteä hehtaarituki; markkinahäiriöiden yhteydessä on mahdollista myöntää tukea ainoastaan osalle viljeltyä alaa; tällaisissa tapauksissa on tarkoituksenmukaista ottaa mukaan myös mahdollisuus mukauttaa tuen taso; tämän vuoksi on tarpeen muuttaa 6 kohta ja saman artiklan 7 kohta,
- 7) tuottajaryhmittymän olisi voitava päättää, maksaako se tämän yhdenmukaisen tuen kokonaisuutena jäsenilleen suhteessa niiden viljelemiin aloihin vai ainoastaan 80 – 100 prosentin suuruisen osan siitä; tämän vuoksi tukijärjestelmän hallintoon liittyvää 7 artiklaa 1 kohdan e alakohtaa olisi mukautettava,
- 8) tuottajaryhmittymän olisi voitava pidättää enintään 20 prosenttia tuesta 7 artiklan 1 kohdan a—g alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi pääasiassa tai jopa yksinomaan lajikkeiden tuotantosuuntaa muuttamalla, jos tähän on vielä tarvetta; muina erityistoimenpiteinä on mahdollista kehittää kasvinsuojeluun liittyvää tutkimustoimintaa; tutkimus on kohdistettava ympäristöä säästäviin käyttötekniikoihin ja -keinoihin; tämän vuoksi on sopivaa käyttää ilmaisuja ”kokonaisvaltainen viljelyn suojelu”,
- 9) silloin kun tuottajaryhmittymät eivät pidä kaupan jäsentensä koko tuotantoa, edellä mainitusta mahdollisuudesta tulee velvoite; se olisi lisättävä 12 artiklan 5 kohtaan,
- 10) pidätettyä tukea voidaan kerätä enintään viisi vuotta; tämän jälkeen koko pidätetyn tuen on oltava käytetty; kyseinen kohta olisi lisättävä 12 artiklan 5 kohtaan,
- 11) maksujen järjeistämiseksi ja yksinkertaistamiseksi olisi suoritettava ainoastaan yksi, tuottajatuon ja lajikkeiden tuotantosuunnan muuttamisen tuen sisältävä maksukerta vuodessa; maksamisen olisi ajoitettava lähelle sadonkorjuuta olevaa päivää ja joka tapauksessa tapahduttava ennen 31 päivää joulukuuta kyseisenä vuonna; satovuoden 1996 osalta tämä päivämäärä on kuitenkin jo mennyt ja tämän vuoksi olisi löydettävä sopiva ratkaisu; tämän vuoksi 17 artikla olisi muutettava, ja
- 12) on tarpeen säätää olemassa olevien toimenpiteiden ja niistä alan taloudelliseen tilanteeseen heijastuvan vaikutuksen arvioimisesta ja tehdä tarvittaessa ehdotuksia; tämä velvoite olisi lisättävä 18 artiklaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 1696/71 seuraavasti:

1) 7 artiklassa

a) korvataan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) keskitetyn tarjonnan luominen ja markkinoiden vakauttamiseen pyrkiminen pitämällä kaupan jäsentensä koko tuotanto tai tarvittaessa ostamalla humala takaisin 7 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaiseen korkeampaan hintaan.”,

b) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) tuotannon mukauttaminen yhteisesti markkinoiden vaatimuksiin ja tuotannon parantaminen erityisesti lajikkeiden tuotantosuunnan muuttamisen, istutusten uudelleenjärjestelyn, myynnin edistämisen sekä tuotantoon, kaupan pitämiseen ja kokonaisvaltaiseen kasvinsuojeluun liittyvän tutkimuksen avulla.”;

c) korvataan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) viljely- ja sadonkorjuutoimien järjeistäminen ja koneistaminen tuotannon kannattavuuden parantamiseksi sekä ympäristönsuojelun edistämiseksi.”;

d) korvataan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) sen päättäminen, mitä humalalajikkeita sen jäsenet voivat tuottaa, ja yhteisten tuotantosuunnitelmien hyväksyminen.”;

e) korvataan 1 kohdan e alakohta seuraavasti:

"e) 11 artiklassa säädetyn tukijärjestelmän hallinnointi antamalla kullekin ryhmittymän tuottajajäsenelle tämän osuus tuesta suhteessa viljeltyyn alaan ellei kyseisen artiklan 5 kohdan säännösten soveltamisesta muuta johdu;"

f) korvataan 1 a kohta seuraavasti:

"Tuottajaryhmittymät voivat käyttää enintään 20 prosenttia tuesta 1 kohdan a—d alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi tarkoitettuihin toimenpiteisiin;"

g) korvataan 3 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) niiden sääntöjen mukaan ryhmittymien tuottajajäsenillä ja liittoon kuuluvilla hyväksytyillä tuottajaryhmittymillä on oltava velvollisuus:

- noudattaa yhteisiä tuotantosääntöjä ja tuotettavia lajikkeita koskevia päätöksiä,
- saattaa markkinoille koko tuotantonsa ryhmittymän tai liiton välityksellä.

Tämä velvollisuus ei kuitenkaan koske tuotteita, joista tuottajat ovat tehneet myyntisopimuksia ennen ryhmittymään liittymistä, jos kyseiselle ryhmittymälle on ilmoitettu tästä, ja se on hyväksynyt sopimukset.

Jos tuottajajärjestö antaa luvan, jäsentuottajat voivat kuitenkin tuottajajärjestön asettamin edellytyksin:

- korvata velvollisuuden pitää kaupan koko tuotanto tuottajaryhmittymän välityksellä sellaisella kaupan pitämisellä, jonka perusteena ovat yhteiset, ryhmittymien sääntöihin sisällytetyt yhteiset säännöt, joilla varmistetaan, että tuottajaryhmittymällä on myyntihinnan tasoa koskeva tarkastusoikeus, koska myyntihinnalla on oltava ryhmittymän hyväksyntä, jolloin hyväksymättä jättäminen velvoittaa ryhmän ottamaan tämä humala takaisin korkeammalla hinnalla,
- pitää oman tuottajaorganisaationsa määrittelemän muun tuottajaorganisaation välityksellä kaupan tuotteita, joiden erityisominaisuudet eivät kokemuksen perusteella kuulu oman tuottajaorganisaation kaupalliseen toimintaan."

äänestysmenettelyä noudattaen yleiset säännöt 8 artiklan soveltaimaisesta.

2. Asetuksen 8 artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen."

4) 12 artiklassa:

a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. a) Niillä yhteisön alueilla, joilla hyväksytyt tuottajaryhmittymät voivat taata jäsenilleen kohtuulliset tulot ja järkevästi hallita tarjontaa, tukea annetaan ainoastaan näille tuottajaryhmittymille.

b) Erityisissä tapauksissa, jos tuottaja on sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jonka tuottajaryhmittymän jäsen hän on, sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, johon hän on sijoittautunut, maksavat koko tuen suoraan kyseiselle tuottajalle.

c) Muilla alueilla tukea annetaan myös yksittäisille tuottajille."

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. a) Tämän tuen määrä hehtaaria kohden on sama kaikkien lajikerhymien osalta. Se vahvistetaan 480 ecuksi hehtaarilta satovuodesta 1996 alkaen viideksi vuodeksi.

b) Jos tuki annetaan hyväksytylle tuottajaryhmittymälle 3 kohdan 1 alakohdan mukaisesti, sillä on oikeus päättää, maksaako se tämän tuen kokonaisuudessaan vuosittain vähennettyään viisi prosenttia, joka on pakollista pidättää tuotantosuunnan muuttamista varten jäsenilleen suhteessa niiden viljelemin aloihin vai ainoastaan vähintään 80 prosentin suuruisen osan siitä, sen mukaan onko vielä tarvetta lajikkeiden tuotantosuunnan muuttamiseen, tai mahdollisesti muita 7 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti toteutettavia tavoitteita.

c) Jos tuki annetaan hyväksytylle tuottajaryhmittymälle tai jos kyseinen ryhmittymä ei pidä kaupan jäsentensä koko tuotantoa, tuottajaryhmittymän on pidättävä vuosittain 20 prosenttia tuottajille annettavasta tuesta b alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamista varten.

d) Pidätettyä tukea voidaan kerätä enintään viisi vuotta; sen jälkeen koko pidätetyn tuen on oltava käytetty.

2) Kumotaan 9 artikla.

3) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

"10 artikla

1. Neuvosto antaa komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä

- e) Tämän artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa asianomaisen tuottajan on suoritettava sille tuottajaryhmittymälle, jonka jäsen hän on, b ja c alakohtien mukaisesti hänelle maksetun tuen suuruinen määrä.”;
- c) korvataan 6 kohta seuraavasti:
- ”6. Jos 11 artiklassa tarkoitettu kertomus tuo esiin rakenteellisen ylijäämän syntyminen tai häiriön vaaran humalan toimitusrakenteessa yhteisön markkinoilla, neuvosto voi komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen mukauttaa edellisessä kohdassa vahvistetun tuen määrää siten, että
- a) joko tuen myöntäminen rajoitetaan osaan kyseiselle vuodelle kirjatusta viljellystä alasta ja tuen tasoa mukautetaan tarvittaessa,
- b) tai ensimmäisen ja/tai toisen tuotantovuoden viljelyalat jätetään tuen ulkopuolelle.”;
- d) poistetaan 7 kohta.
- 5) Kumotaan 12 a artikla.
- 6) Korvataan 16 artikla seuraavasti:
- ”16 artikla*
- Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan sovelletaan perustamissopimuksen 92–94 artiklaa.”.
- 7) Korvataan 17 artikla seuraavasti:
- ”17 artikla*
1. Yhteisen maatalouspolitiikan rahoitusta koskevia säännöksiä sovelletaan 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kaupassa siitä päivästä lähtien, jolloin tässä asetuksessa säädetyn järjestelmän täytäntöönpano tapahtuu.
2. Jäsenvaltioiden 8 artiklan mukaisesti myöntämät tuet ovat yhteistä toimintaa asetuksen (ETY) N:o 4256/88 (1) 2 artiklan 1 kohdan tarkoittamassa merkityksessä. Ne kuuluvat asetuksen (ETY) N:o 2328/91 (2) 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin vuotuisiin menoihin.
- Tässä kohdassa tarkoitettuihin tukiin sovelletaan asetuksen (ETY) N:o 2328/91 1 artiklan 3 kohtaa.
- Tuki maksetaan asetuksen (ETY) N:o 4253/88 (3) 21 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on maksettava tuki tuottajille mahdollisimman lähellä sadonkorjuuta olevana päivänä sinä markkinointivuonna, jonka osalta hakemus on tehty, ja satovuoden 1996 osalta viimeistään 15 päivänä lokakuuta 1997 sekä satovuodesta 1997 alkaen 16 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta välisenä aikana.

4. Komissio antaa tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamista koskevista säännöksistä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston ohjausosaston osalta 19 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4256/88 (EYVL N:o L 374, 31.1.1988, s. 25), asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2085/93 (EYVL N:o L 193, 31.7.1993, s. 44).
- (2) Maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2328/91 (EYVL N:o L 218, 6.8.1991, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2387/95 (EYVL N:o L 244, 12.10.1995, s. 50).
- (3) Asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta rakennerahastojen toiminnan yhteensovittamisen osalta toisaalta keskenään ja toisaalta Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa 19 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4253/88 (EYVL N:o L 374, 31.12.1988, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3193/94 (EYVL N:o L 337, 24.12.1994, s. 11).”

8. Korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot. Yksityiskohtaiset säännöt näiden tietojen toimittamisesta, arvioimisesta ja levittämisestä annetaan 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Komissio sitoutuu laatimaan näiden tietojen perusteella Euroopan unionin neuvostolle ennen 1 päivää syyskuuta 2000 alaa koskevan arvion, ja sen yhteyteen voidaan tarvittaessa liittää ehdotuksia.”.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 1997.

Neuvoston puolesta

F. BODEN

Puheenjohtaja

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1555/97,
annettu 24 päivänä heinäkuuta 1997,
Turkille vuonna 1997 tariffikiintiönä annettavista, hasselpähkinöitä koskevista
myönnytyksistä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisessä assosiaatiosopimuksessa⁽¹⁾ kyseiselle valtiolle on annettu tiettyjä maataloustuotteita koskevia myönnytyksiä,

Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisen vuoksi olisi mukautettava hasselpähkinöitä koskevaa myönnytystä, jotta otetaan huomioon ne tämän tuotteen kaupan järjestelyt, jotka olivat olemassa Itävallan, Suomen ja Ruotsin sekä Turkin välillä,

vuoden 1994 liittymisasiakirjan 76, 102 ja 128 artiklan mukaisesti yhteisön on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän tilanteen korjaamiseksi; nämä toimenpiteet on toteutettava yhteisön yksipuolisina tariffikiintiönä, joihin

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 24 päivänä heinäkuuta 1997.

sisältyvät Itävallan, Suomen ja Ruotsin soveltamat sopimusperusteiset tullietuusmyönnytykset, ja

tällä asetuksella vuodeksi 1997 vahvistetut tariffikiintiöt korvaavat vuodeksi 1996 asetuksella (EY) N:o 819/96⁽²⁾ vahvistetut tariffikiintiöt,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Nykyistä yhteisön tariffikiintiötä korotetaan yksipuolisesti tämän asetuksen liitteen I mukaisesti, tämän kuitenkaan rajoittamatta yhteisön ja Turkin välisen sopimuksen mukaisesti hasselpähkinöihin sovellettavia yhteisön tuontimenettelyjä.

2 artikla

Liitteessä I tarkoitettuihin tariffimyönnytyksiin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1981/94⁽³⁾ 4–8 artiklaa.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1997.

Neuvoston puolesta

M. FISCHBACH

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o 217, 29.12.1964, s. 3687/64

⁽²⁾ EYVL N:o L 111, 4.5.1996, s. 3

⁽³⁾ EYVL N:o L 199, 2.8.1994, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 592/97 (EYVL N:o L 89, 4.4.1997, s. 1).

LIITE

Vuodeksi 1997 vahvistettu tullietuuskiintiö

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus	Sopimuskiintiö (tonneina) (1)	Autonominen tulli (tonneina)	Sovellettava tulli
09.0201	0802 21 00 0802 22 00	Hasselpähkinät, kuorelliset ja kuoretomat	25 000	9 060	Vapaa

(1) Yhteisön tullietuussopimusten mukaisesti vahvistettu olemassa oleva kiintiö.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1556/97,
annettu 1 päivänä elokuuta 1997,
valkoisen sokerin toimittamisesta elintarvikeapuna

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikeapolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnasta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista 27 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1292/96⁽¹⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan 1 kohdan b alakohdan,

sekä katsoo, että

edellä mainitussa asetuksessa vahvistetaan luettelo maista ja elimistä, joille voidaan toimittaa elintarvikeapua, ja määritetään yleiset perusteet elintarvikeavun kuljettamisesta fob-toimitusvaiheen jälkeen,

useiden elintarvikeavun antamista koskevien päätösten johdosta komissio on myöntänyt tietyille vastaanottajille sokeria,

nämä toimitukset olisi tehtävä yhteisön elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden yhteisössä liikkeelle saattamista koskevista yleisistä yksityiskohtaisista säännöistä 8 päivänä heinäkuuta 1987 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2200/87⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 790/91⁽³⁾, annettujen sääntöjen mukaan; on tarpeen tarkentaa erityisesti toimittamista koskevat määrääjat ja ehdot sekä menettely, jota noudatetaan siitä aiheutuneiden kustannusten määrittämisessä, ja

tietyt erän osalta, ottaen huomioon toimitettavat pienet määrät, pakkaustapa ja toimituspaikkojen suuri lukumäärä,

olisi säädettävä tarjoajan mahdollisuudesta merkitä kaksi lastaussatamaa, jotka eivät, soveltuvin osin, kuulu samaan satama-alueeseen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhteisössä saatetaan liikkeelle valkoista sokeria sen toimittamiseksi yhteisön elintarvikeapuna liitteessä osoitetuille vastaanottajille asetuksen (ETY) N:o 2200/87 säännösten mukaisesti ja liitteessä luetelluin edellytyksin. Toimitukset jaetaan tarjouskilpailulla.

Poiketen asetuksen (ETY) N:o 2200/87 7 artiklan 3 kohdan d alakohdan säännöksistä, tarjoaja voi erän A osalta merkitä kaksi lastaussatamaa, joiden ei tarvitse kuulua samaan satama-alueeseen.

Tarjouskilpailun voittajan katsotaan saaneen tietoonsa kaikki sovellettavat yleiset ja erityiset ehdot ja hyväksyneen ne. Mitään muita hänen tarjoukseensa sisältyviä ehtoja tai varauksia ei oteta huomioon.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä elokuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 166, 5.7.1996, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 204, 25.7.1987, s. 1

⁽³⁾ EYVL N:o L 81, 28.3.1991, s. 108

LIITE

ERÄ A

1. **Toimi N:o** (1): 368/96 (A1); 369/96 (A2)
2. **Ohjelma:** 1996
3. **Vastaanottaja** (2): Euronaid, PO Box 12, NL-2501 CA Den Haag, Nederland, puh.: (31-70) 33 05 757; telekopio: 36 41 701; teleksi: 30960 EURON NL
4. **Vastaanottajan edustaja:** vastaanottaja nimittää
5. **Määräpaikka tai -maa:** A1: Madagaskar; A2: Somalia
6. **Liikkeelle saatettava tuote:** valkoinen sokeri
7. **Tavaran ominaisuudet ja laatu** (3) (4) (5): katso EYVL N:o C 114, 29.4.1991, s. 1 (V.A.1)
8. **Kokonais määrä (tonnia):** 54
9. **Erien määrä:** 1; 2 osassa (A1: 18 t; A2: 36 t)
10. **Pakkaaminen ja merkinnät** (6) (7) (8): katso EYVL N:o C 267, 13.9.1996, s. 1 [11.2 A.1.b), 2.b) ja B.4] katso EYVL N:o C 114, 29.4.1991, s. 1 (V.A.3)
merkinnässä käytettävä kieli: A1: ranska; A2: englantti
11. **Tuotteen liikkeelle saattamisen tapa:** neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 24 artiklan 1 a kohdan kuudennen alakohdan mukaisesti yhteisössä tuotettu sokeri
sokeri "A tai B" (a ja b kohdat)
12. **Toimitusvaihe:** toimitettu vapaasti laivaussatamaan (9)
13. **Laivaussatama:** —
14. **Vastaanottajan tarkentama purkusatama:** —
15. **Purkusatama:** —
16. **Varaston osoite ja tarvittaessa purkusatama:** —
17. **Jakso, jolloin tuotteet ovat saatavilla laivaussatamassa:** 8. – 28.9.1997
18. **Toimituksen määräpäivä:** —
19. **Menettely toimituskustannusten määrittämiseksi:** tarjouskilpailu
20. **Tarjousten esittämiseksi asetetun määräajan päättymispäivä:** 18.8.1997 kello 12 (Brysselin aikaa)
21. **Toisessa tarjouskilpailussa:**
 - a) tarjousten esittämiseksi asetetun määräajan päättymispäivä: 1.9.1997 kello 12 (Brysselin aikaa)
 - b) jakso, jolloin tuotteet ovat saatavilla laivaussatamassa: 22.9. – 12.10.1997
 - c) toimituksen määräpäivä: —
22. **Tarjouskilpailuvakuuden määrä:** 15 ecua tonnia kohti
23. **Toimitusvakuuden määrä:** 10 prosenttia tarjouksen määrästä ecuna
24. **Osoite, johon tarjoukset ja tarjouskilpailuvakuudet lähetetään** (1):
Bureau de l'aide alimentaire
Attn. Mr T. Vestergaard
Bâtiment Loi 130, bureau 7/46
Rue de la Loi / Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Teleksi: 25670 AGREC B; telekopio: (32-2) 296 7003 / 296 7004 (ainoastaan)
25. **Tarjouskilpailun voittajan pyynnöstä maksettava tuki** (4): valkoiseen sokeriin 23.7.1997 sovellettava jaksoittainen tuki, joka on vahvistettu komission asetuksella (EY) N:o 1363/97 (EYVL N:o L 188, 17.7.1997, s. 3)

Viitteet

- (¹) Toimen numero on mainittava kaikessa kirjeenvaihdossa.
- (²) Tarjouskilpailun voittajan on otettava yhteyttä vastaanottajaan mahdollisimman pian selvittääkseen, mitä kuljetusasiakirjoja tarvitaan.
- (³) Tarjouskilpailun voittajan on annettava vastaanottajalle viralliselta laitokselta peräisin oleva todistus siitä, että kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevat ydinsäteilyä koskevat normit eivät ylitä toimitettavan tuotteen osalta. Radioaktiivisuustodistuksessa on oltava cesium-134- ja -137- sekä jodi-131-taso.
- (⁴) Komission asetusta (ETY) N:o 2330/87 (EYVL N:o L 210, 1.8.1987, s. 56), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2226/89 (EYVL N:o L 214, 25.7.1989, s. 10), sovelletaan vientitukeen. Edellä mainitun asetuksen 2 artiklassa tarkoitettu päivämäärä on tämän liitteen kohtaan 25 merkitty päivämäärä.
- Tuen määrä muutetaan kansalliseksi valuutaksi maatalouden muuntokurssilla, jota sovelletaan vientiä koskevien tullimuodollisuuksien täyttymispäivänä. Komission asetuksen (ETY) N:o 1068/93 (EYVL N:o L 108, 1.5.1993, s. 106), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1482/96 (EYVL N:o L 188, 27.7.1996, s. 22), 13–17 artiklan säännöksiä ei sovelleta tähän määrään.
- (⁵) Tarjouskilpailun voittajan on toimitettava vastaanottajalle tai hänen edustajalleen toimituksen yhteydessä seuraavat asiakirjat:
- terveystodistus.
- (⁶) Sen varalta, että tavarat mahdollisesti säkitetään uudelleen, tarjouskilpailun voittajan on toimitettava 2 prosenttia ylimääräisiä tyhjiä säkkejä, jotka ovat samaa laatua kuin tavaraa sisältävät säkit ja joissa on merkinnän jälkeen suuraakkonen "R".
- (⁷) Sokeriluokka todetaan sitovasti komission asetuksen (ETY) N:o 2103/77 (EYVL N:o L 246, 27.9.1977, s. 12) 18 artiklan 2 kohdan a alakohdan toisessa luetelmakohdassa säädettyä sääntöä soveltamalla.
- (⁸) Poiketen asetuksen (ETY) N:o 2200/87 7 artiklan 3 kohdan d alakohdan säännöksistä, tarjoaja voi merkitä kaksi lastausatamaa, joiden ei tarvitse kuulua samaan satama-alueeseen.
- (⁹) Poiketen siitä, mitä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* N:o C 114 määrätään, V.A.3.c kohdan teksti korvataan seuraavalla tekstillä: "merkintä 'Euroopan yhteisö'".
- (¹⁰) Laivaus on tehtävä 20 jalan konteissa, ehdoin FCL/FCL (kunkin kontin nettosisältö on 18 tonnia).
- Toimittaja vastaa kustannuksista, jotka aiheutuvat konttien pinoamisesta laivaussatamassa. Vastaanottaja vastaa kaikista sitä seuraavista lastauskustannuksista, joihin kuuluvat konttien konttiterminaalista pois-vientikustannukset. Asetuksen (ETY) N:o 2200/87 13 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan säännöksiä ei sovelleta.
- Toimittajan on esitettävä vastaanottajalle kunkin kontin täydellinen pakkausluettelo ja ilmoitettava kuhunkin tarjouskilpailuilmoituksessa tarkoitettuun laivausnumeroon liittyvien säkkien lukumäärä.
- Toimittajan on suljettava jokainen kontti numeroidun lukituslaitteen (SYSKO locktainer 180 seal) avulla ja toimitettava numero tiedoksi vastaanottajan huolitsijalle.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1557/97,
annettu 1 päivänä elokuuta 1997,
maitotuotteiden toimittamisesta elintarvikeapuna

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikeapolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnasta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista 27 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1292/96⁽¹⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan 1 kohdan b alakohdan,

sekä katsoo, että

edellä mainitussa asetuksessa vahvistetaan luettelo maista ja elimistä, joille voidaan toimittaa elintarvikeapua, ja määritetään yleiset perusteet elintarvikeavun kuljettamisesta fob-toimitusvaiheen jälkeen,

useiden elintarvikeavun antamista koskevien päätösten johdosta komissio on myöntänyt tietyille vastaanottajille maitojauhetta,

nämä toimitukset olisi tehtävä yhteisön elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden yhteisössä liikkeelle saattamista koskevista yleisistä yksityiskohtaisista säännöistä 8 päivänä heinäkuuta 1987 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2200/87⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 790/91⁽³⁾, annettujen sääntöjen mukaan; on tarpeen tarkentaa erityisesti toimittamista koskevat määräajat ja ehdot sekä menettely, jota noudatetaan siitä aiheutuneiden kustannusten määrittämisessä, ja

tietyn erän osalta, ottaen huomioon toimituspaikkojen suuri lukumäärä, olisi säädettävä tarjoajan mahdollisuus-

desta merkitä kaksi lastaussatamaa, jotka eivät, soveltuvin osin, kuulu samaan satama-alueeseen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhteisössä saatetaan liikkeelle maitotuotteita niiden toimittamiseksi yhteisön elintarvikeapuna liitteessä osoitetuille vastaanottajille asetuksen (ETY) N:o 2200/87 säännösten mukaisesti ja liitteessä luetelluin edellytyksin. Toimitukset jaetaan tarjouskilpailulla.

Poiketen asetuksen (ETY) N:o 2200/87 7 artiklan 3 kohdan d alakohdan säännöksistä, tarjoaja voi erän A osalta merkitä kaksi lastaussatamaa, joiden ei tarvitse kuulua samaan satama-alueeseen.

Tarjouskilpailun voittajan katsotaan saaneen tietoonsa kaikki sovellettavat yleiset ja erityiset ehdot ja hyväksytyneen ne. Mitään muita hänen tarjoukseensa sisältyviä ehtoja tai varauksia ei oteta huomioon.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä elokuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 166, 5.7.1996, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 204, 25.7.1987, s. 1

⁽³⁾ EYVL N:o L 81, 28.3.1991, s. 108

LIITE

ERÄ A

1. **Toimi N:o** (1): 370/96 (A1); 371/96 (A2); 372/96 (A3)
2. **Ohjelma**: 1996
3. **Vastaanottaja** (2): Euronaid, PO Box 12, NL-2501 CA Den Haag, Nederland, puh.: (31-70) 330 5757; telekopio: 364 1701; teleksi: 30960 EURON NL
4. **Vastaanottajan edustaja**: vastaanottaja nimittää
5. **Määräpaikka tai -maa**: A1: Angola; A2: Madagaskar; A3: Bangladesh
6. **Liikkeelle saatettava tuote**: vitaminoitu rasvaton maitojauhe
7. **Tavaran ominaisuudet ja laatu** (3) (4): katso EYVL N:o C 114, 29.4.1991, s. 1 (I.B.1)
8. **Kokonaismäärä (tonnia)**: 105
9. **Erien määrä**: 1; 3 osassa (A1: 15 t; A2: 15 t; A3: 75 t)
10. **Pakkaaminen ja merkinnät** (5) (6): katso EYVL N:o C 267, 13.9.1996, s. 1 (6.3 A ja B.2); katso EYVL N:o C 114, 29.4.1991, s. 1 (I.B.3)
merkinnässä käytettävä kieli: A1: portugali; A2: ranska; A3: englanti
Lisämerkintöjä: "Expiry date" (A3)
11. **Tuotteen liikkeelle saattamisen tapa**: yhteisön markkinat
Rasvattoman maitojauheen valmistus ja vitamiinien lisäys on tehtävä toimituksen myöntämisen jälkeen.
12. **Toimitusvaihe**: toimitettu vapaasti laivaussatamaan (4)
13. **Laivaussatama**: —
14. **Vastaanottajan tarkentama purkusatama**: —
15. **Purkusatama**: —
16. **Varaston osoite ja tarvittaessa purkusatama**: —
17. **Jakso, jolloin tuotteet ovat saatavilla laivaussatamassa**: 8.–28.9.1997
18. **Toimituksen määräpäivä**: —
19. **Menettely toimituskustannusten määrittämiseksi**: tarjouskilpailu
20. **Tarjosten esittämiseksi asetetun määräajan päättymispäivä**: 18.8.1997 kello 12 (Brysselin aikaa)
21. **Toisessa tarjouskilpailussa**:
 - a) tarjosten esittämiseksi asetetun määräajan päättymispäivä: 1.9.1997 kello 12 (Brysselin aikaa)
 - b) jakso, jolloin tuotteet ovat saatavilla laivaussatamassa: 22.9.–12.10.1997
 - c) toimituksen määräpäivä: —
22. **Tarjouskilpailuvakuuden määrä**: 20 ecua tonnia kohti
23. **Toimitusvakuuden määrä**: 10 prosenttia tarjouksen määrästä ecuina
24. **Osoite, johon tarjoukset ja tarjouskilpailuvakuudet lähetetään** (1):

Bureau de l'aide alimentaire
Attn. Mr T. Vestergaard
Bâtiment Loi 130, bureau 7/46
Rue de la Loi / Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Teleksi: 25670 AGREC B; telekopio: (32-2) 296 7003 / 296 7004 (ainoastaan)
25. **Tarjouskilpailun voittajan pyynnöstä maksettava tuki** (7): 23.7.1997 sovellettava tuki, joka on vahvistettu komission asetuksella (EY) N:o 1171/97 (EYVL N:o L 169, 23.6.1997, s. 28)

Viitteet:

- (1) Toimen numero on mainittava kaikessa kirjeenvaihdossa.
- (2) Tarjouskilpailun voittajan on otettava yhteyttä vastaanottajaan mahdollisimman pian selvittääkseen, mitä kuljetusasiakirjoja tarvitaan.
- (3) Tarjouskilpailun voittajan on annettava vastaanottajalle viralliselta laitokselta peräisin oleva todistus siitä, että kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevat ydinsäteilyä koskevat normit eivät ylitä toimitettavan tuotteen osalta. Radioaktiivisuustodistuksessa on oltava cesium-134- ja -137- sekä jodi-131-taso.
- (4) Komission asetusta (ETY) N:o 2330/87 (EYVL N:o L 210, 1.8.1987, s. 56), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2226/89 (EYVL N:o L 214, 25.7.1989, s. 10), sovelletaan vientitukeen. Edellä mainitun asetuksen 2 artiklassa tarkoitettu päivämäärä on tämän liitteen kohtaan 25 merkitty päivämäärä.
- Tuen määrä muutetaan kansalliseksi valuutaksi maatalouden muuntokurssilla, jota sovelletaan vientiä koskevien tullimuodollisuuksien täyttämispäivänä. Komission asetuksen (ETY) N:o 1068/93 (EYVL N:o L 108, 1.5.1993, s. 106), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1482/96 (EYVL N:o L 188, 27.7.1996, s. 22), 13–17 artiklan säännöksiä ei sovelleta tähän määrään.
- (5) Tarjouskilpailun voittaja toimittaa vastaanottajalle tai tämän edustajalle toimituksen yhteydessä seuraavat asiakirjat:
- virallisen toimielimen antama terveystodistus siitä, että tuote on valmistettu erinomaisissa hygieniao-
suhteissa pätevän teknisen henkilökunnan valvonnassa. Terveystodistuksessa on oltava pastöroinnin
lämpötila ja kesto, käsittelyn lämpötila ja kesto sumutuskuivaustornissa ja viimeinen kulutuspäivä-
määrä.
 - virallisen toimielimen antama eläinlääkärin todistus siitä, että raakamaidon tuotantoalueella ei ole jalos-
tusta edeltävien kahdentoista kuukauden aikana esiintynyt suu- ja sorkkatautia eikä mitään muuta
ilmoituspakon alaista tartuntatautiä tai tarttuvaa tautia.
- (6) Poiketen asetuksen (ETY) N:o 2200/87 7 artiklan 3 kohdan d alakohdan säännöksistä, tarjoaja voi merkitä
kaksi lastausatamaa, joiden ei tarvitse kuulua samaan satama-alueeseen.
- (7) Poiketen siitä, mitä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* N:o C 114 29.4.1991 määrätään, I.A.3.c
kohdan teksti korvataan seuraavalla tekstillä: ”merkintä ”Euroopan yhteisö””.
- (8) Laivaus on tehtävä 20 jalan konteissa, ehdoin FCL/FCL; kunkin kontin nettosisältö on 15 tonnia. Toimit-
taja vastaa kustannuksista, jotka aiheutuvat konttien pinoamisesta konttiterminaliin laivaussatamassa.
Vastaanottaja vastaa kaikista sitä seuraavista lastauskustannuksista, joihin kuuluvat konttien konttitermi-
naalista poisvientikustannukset. Asetuksen (ETY) N:o 2200/87 13 artiklan 2 kohdan toisen kappaleen
säännöksiä ei sovelleta.
- Tarjouskilpailun voittajan on esitettävä vastaanottajalle kunkin kontin täydellinen pakkausluettelo ja
ilmoitettava kuhunkin tarjouskilpailuilmoituksessa tarkoitettuun toimen numeroon liittyvien metallitölk-
kien lukumäärä.
- Tarjouskilpailun voittajan on suljettava jokainen kontti numeroidun lukituslaitteen (SYSKO locktainer
180 seal) avulla ja toimitettava numero tiedoksi vastaanottajan huolitsijalle.

KOMISSION ASETUS (ETY) N:o 1558/97,

annettu 1 päivänä elokuuta 1997,

asetuksessa (ETY) N:o 1627/89 säädettyjen interventiota koskevien erityistoimenpiteiden mukaisesti toteutetulla sadannellakahdeksannelläkymmenennelläkuudennella osittaisella tarjouskilpailulla interventioon ostettavan naudanlihan enimmäisostohinnasta ja määristä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2222/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 7 kohdan,

sekä katsoo, että

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä naudanliha-alan yleisten ja erityisten interventiotoimenpiteiden osalta 1 päivänä syyskuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2456/93⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1304/97⁽⁴⁾, mukaisesti avattiin tarjouskilpailu naudanlihan ostamisesta tarjouskilpailulla 9 päivänä kesäkuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1627/89⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1298/97⁽⁶⁾, 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti,

asetuksen (ETY) N:o 2456/93 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti R3-laadulle vahvistetaan enimmäisostohinta tarvittaessa kunkin osittaisen tarjouskilpailun osalta ottaen huomioon saadut tarjoukset; saman asetuksen 14 artiklan mukaan ainoastaan sellaiset tarjoukset, jotka ovat alhaisempia tai yhtä suuria kuin mainittu enimmäishinta, mutta jotka eivät kuitenkaan ylitä 1 kohdassa tarkoitettua summalla korotettua kansallisten tai alueellisten markkinoiden keskihintaa, otetaan huomioon,

sadannellakahdeksannenkymmenennelläkuudennen osittaisen tarjouskilpailun tarjousten tutkimisen jälkeen ja ottaen huomioon asetuksen (ETY) N:o 805/68 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti markkinoiden kohtuullisen tukemisen asettamat vaatimukset sekä teurastusten kausittainen kehitys, olisi säädettävä enimmäisostohinta sekä interventioon hyväksyttävistä määristä,

tarjotut määrät ylittävät tällä hetkellä ostettavissa olevat määrät; tämän vuoksi ostettavissa oleviin määriin olisi sovellettava vähennyskerrointa tai tarvittaessa, ottaen

huomioon hintojen erotukset ja tarjotut määrät, useampaa vähennyskerrointa asetuksen (ETY) N:o 2456/93 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja

hyväksytyjen määrien merkityksen vuoksi on aiheellista käyttää asetuksen (ETY) N:o 2456/93 16 artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta pidentää tuotteiden toimittamiselle interventioon asetettua määräaika, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksella (ETY) N:o 1627/89 avatun sadannellakahdeksannenkymmenennelläkuudennen osittaisen tarjouskilpailun osalta:

a) A-luokassa

- enimmäisostohinta vahvistetaan 269,99 ecuksi 100 kilogrammalta R3-laadun ruhoja tai puoliruhoja,
- ruhojen, puoliruhojen ja etuneljänosten hyväksyty enimmäismäärä vahvistetaan 9 386 tonniksi,
- tarjottuihin määriin, joiden hinta on vähintään 255 ecua ja alhaisempi tai yhtä suuri kuin 265,50 ecua, sovelletaan 30 prosentin kerrointa asetuksen (ETY) N:o 2456/93 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tarjottuihin määriin, joiden hinta on vähintään 265,50 ecua, sovelletaan 12 prosentin kerrointa;

b) C-luokassa

- enimmäisostohinta vahvistetaan 269,99 ecuksi 100 kilogrammalta R3-laadun ruhoja tai puoliruhoja,
- ruhojen, puoliruhojen ja etuneljänosten hyväksyty enimmäismäärä vahvistetaan 7 215 tonniksi,
- tarjottuihin määriin, joiden hinta on alhaisempi tai yhtä suuri kuin 255 ecua, sovelletaan 75 prosentin kerrointa,
- tarjottuihin määriin, joiden hinta on vähintään 255 ecua ja alhaisempi tai yhtä suuri kuin 265,50 ecua, sovelletaan 30 prosentin kerrointa asetuksen (ETY) N:o 2456/93 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tarjottuihin määriin, joiden hinta on vähintään 265,50 ecua, sovelletaan 12 prosentin kerrointa.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 148, 28.6.1968, s. 24⁽²⁾ EYVL N:o L 296, 21.11.1996, s. 50⁽³⁾ EYVL N:o L 225, 4.9.1993, s. 4⁽⁴⁾ EYVL N:o L 177, 5.7.1997, s. 8⁽⁵⁾ EYVL N:o L 159, 10.6.1989, s. 36⁽⁶⁾ EYVL N:o L 176, 4.7.1997, s. 36

2 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 2456/93 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisestä virkkeestä poiketen tuotteiden toimittamiselle interventioon asetettua määräaikaa pidennetään yhdellä viikolla.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä elokuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä elokuuta 1997.

Komission puolesta

Monika WULF-MATHIES

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1559/97,
annettu 1 päivänä elokuuta 1997,
perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin
tietyihin maitotuotteisiin sovellettavien tukien määrien muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1587/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 17 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (EY) N:o 1524/97⁽³⁾ vahvistetaan 1 elokuuta 1997 perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tietyihin maitotuotteisiin sovellettavien tukien määrät, ja

komission käytössä tällä hetkellä oleviin tietoihin niiden sääntöjen ja perusteiden soveltamisesta, jotka sisältyvät tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisyjärjestelmän ja tuen määrän vahvistamisperus-

teiden soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annettuun komission asetukseen (EY) N:o 1222/94⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1341/97⁽⁵⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 2 kohdan b alakohtaan, seuraa, että nykyisin voimassa olevat tukien määrät olisi muutettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1524/97 liitteessä lueteltuna tavaroina vietäviin tietyihin maitotuotteisiin sovellettavan tuen määrä tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä elokuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä elokuuta 1997.

Komission puolesta

Martin BANGEMANN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 148, 28.6.1968, s. 13

⁽²⁾ EYVL N:o L 206, 16.8.1996, s. 21

⁽³⁾ EYVL N:o L 204, 31.7.1997, s. 38

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 136, 31.5.1994, s. 5

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 184, 12.7.1997, s. 12

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin maitotuotteisiin sovellettävien tukien muuttamisesta 1 päivänä elokuuta 1997 annettuun annettuun komission asetukseen

		<i>(ecua/100 kg)</i>
CN-koodi	Tavaroiden kuvaus	Tuen määrä
ex 0402 10 19	Maitojauhe, sumutuskuivauksella valmistettu, jossa on rasvaa vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia ja jossa on vettä vähemmän kuin 5 painoprosenttia (TJ 2):	
	a) vietäessä CN-koodiin 3501 kuuluvia tavaroita, b) vietäessä muita tavaroita.	— 59,85
ex 0402 21 19	Maitojauhe, sumutuskuivauksella valmistettu, jossa on rasvaa 26 painoprosenttia ja jossa on vettä vähemmän kuin 5 painoprosenttia (TJ 3):	
	a) vietäessä alennetulla hinnalla toimitettua voita tai kermaa sisältäviä tavaroita, jotka on valmistettu asetuksessa (ETY) N:o 570/88 annettujen edellytysten mukaisesti, b) vietäessä muita tavaroita.	61,89 102,60
ex 0405 00	Voi, jossa on rasvaa 82 painoprosenttia (TJ 6):	
	a) vietäessä alennetulla hinnalla toimitettua voita tai kermaa sisältäviä tavaroita, jotka on valmistettu asetuksessa (ETY) N:o 570/88 annettujen edellytysten mukaisesti, b) vietäessä CN-koodiin 2106 90 98 kuuluvia tavaroita, joiden maitorasvapitoisuus on vähintään 40 painoprosenttia, c) vietäessä muita tavaroita	55,50 187,75 180,52

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1560/97,
annettu 1 päivänä elokuuta 1997,
tuontilupien antamisesta jäädytetylle naudan kuvelihalle

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon CN-koodin 0206 29 91 nautaeläinten jäädytettyä kuvelihaa koskevan yhteisön tariffikiintiön avaamisesta ja hallinnoinnista 3 päivänä kesäkuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 996/97⁽¹⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (EY) N:o 996/97 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa vahvistetaan 800 tonniksi sellaisen jäädytetyn kuvelihan määrä, joka voidaan tuoda yhteisöön erityisin edellytyksin ajanjaksona 1997/1998, ja

asetuksen (EY) N:o 996/97 8 artiklan 3 kohdassa säädetään, että haettuja määriä voidaan alentaa; hakemuksissa

esitetyt kokonaismäärät ylittävät käytettävissä olevat määrät; näissä olosuhteissa sekä käytettävissä olevien määrien oikeudenmukaisen jakamisen vuoksi haettuja määriä olisi alennettava suhteellisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Jokaisen asetuksen (EY) N:o 996/97 8 artiklan mukaisesti esitetyn tuontilupahakemuksen osalta myönnetään 0,0534479 prosenttia haetusta määrästä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä elokuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä elokuuta 1997.

Komission puolesta

Monika WULF-MATHIES

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 144, 4.6.1997, s. 6

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1561/97,
annettu 1 päivänä elokuuta 1997,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2375/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköistä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden

tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä elokuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä elokuuta 1997.

Komission puolesta
Monika WULF-MATHIES
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL N:o L 325, 14.12.1996, s. 5

⁽³⁾ EYVL N:o L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1 päivänä elokuuta 1997 annettuun komission asetukseen

(ecua/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi (1)	Tuonnin kiinteä arvo
ex 0707 00 25	052	73,0
	999	73,0
0709 90 79	052	65,7
	999	65,7
0805 30 30	388	61,2
	524	58,5
	528	50,2
	999	56,6
0806 10 40	052	120,4
	400	228,6
	412	124,1
	512	114,3
	600	139,6
	624	169,6
	999	149,4
	0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	388
	400	68,3
	508	60,1
	512	51,5
	528	57,4
	800	142,7
	804	85,5
	999	78,3
0808 20 57	052	94,7
	388	57,2
	512	59,7
	528	33,6
	999	61,3
0809 20 69	052	236,2
	400	214,2
	616	166,0
	999	205,5
0809 40 30	064	110,1
	066	100,4
	624	185,5
	999	132,0

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 68/96 (EYVL N:o L 14, 19.1.1996, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1562/97,**annettu 1 päivänä elokuuta 1997,****B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1035/72 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta 14 päivänä marraskuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2190/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 610/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (EY) N:o 1120/97⁽³⁾ vahvistetaan B-menettelyn mukaisten muiden kuin elintarvikeavun yhteydessä haettujen vientitodistusten ohjeelliset määrät,

komission käytössä tällä hetkellä olevien tietojen mukaan meneillään olevan vientijakson ohjeellinen määrä on sitruunoiden osalta vaarassa ylittyä piakkoin; nämä ylitykset olisivat vahingollisia hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusjärjestelmän moitteettomalle toiminnalle, ja

tilanteen helpottamiseksi on syytä hylätä 1 päivän elokuuta 1997 jälkeen sitruunoita koskevat B-menettelyn mukaiset todistushakemukset meneillään olevan vientijakson loppuun asti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hylätään sitruunoiden osalta B-menettelyn mukaisia vientitodistuksia koskevat hakemukset, jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 1120/97 1 artiklan mukaisesti 1 päivän elokuuta 1997 jälkeen ja ennen 17 päivää syyskuuta 1997.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä elokuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä elokuuta 1997.

Komission puolesta

Monika WULF-MATHIES

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 292, 15.11.1996, s. 12

⁽²⁾ EYVL N:o L 93, 8.4.1997, s. 16

⁽³⁾ EYVL N:o L 163, 20.6.1997, s. 12

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1563/97,
annettu 1 päivänä elokuuta 1997,
tuontitullien muuttamisesta vilja-alalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 641/97⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

vilja-alan tuontitullit vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1529/97⁽⁵⁾, ja

asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos tuontitullien laskettu keskiarvo soveltamis-

kauden aikana poikkeaa 5 ecua tonnilta vahvistetusta tullin määrästä, tulleja tarkistetaan vastaavasti; mainittu poikkeaminen on tapahtunut; tämän vuoksi on tarpeen tarkistaa asetuksessa (EY) N:o 1529/97 vahvistettuja tuontitulleja,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1529/97 liitteet I ja II tämän asetuksen liitteillä I ja II.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 2 päivänä elokuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä elokuuta 1997.

Komission puolesta
Monika WULF-MATHIES
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL N:o L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL N:o L 161, 29.6.1996, s. 125

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 98, 15.4.1997, s. 2

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 206, 1.8.1997, s. 6

LIITE I

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa mainittujen tuotteiden tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli tuotaessa maa-, joki- tai merikuljetuksena Välimeren, Mustanmeren tai Itämeren satamista (ecua/t)	Tuontitulli tuotaessa lentoteitse tai muista satamista ⁽²⁾ (ecua/t)
1001 10 00	Durumvehnä ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	22,98	12,98
1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	22,98	12,98
	keskilaatuinen	46,44	36,44
	heikkolaatuinen	53,91	43,91
1002 00 00	Ruis	72,39	62,39
1003 00 10	Ohra, siemenvilja	72,39	62,39
1003 00 90	Ohra, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	72,39	62,39
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	86,80	76,80
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja ⁽³⁾	86,80	76,80
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut hybridit	84,33	74,33

⁽¹⁾ Sellaisen durumvehnän osalta, joka ei vastaa asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä I tarkoitettua vähimmäislaatua, sovelletaan heikkolaatuiselle tavalliselle vehnälle vahvistettua tullia.

⁽²⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullinalennuksesta, joka on:

— 3 ecua/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai

— 2 ecua/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Ruotsissa, Suomessa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

⁽³⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 14 tai 8 ecua tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

(31.7.1997)

1. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Noteeraus (ecua/t)	129,83	121,89	123,10	96,74	200,03 (¹)	99,00 (¹)
Lisä/Meksikonlahti (ecua/t)	—	12,79	4,54	9,95	—	—
Lisä/Suuret järvet (ecua/t)	18,59	—	—	—	—	—

(¹) Fob Duluth.

2. Maksut: Meksikonlahti—Rotterdam: 13,19 ecua/t; Suuret järvet—Rotterdam: 22,44 ecua/t.

3. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettut tukipalkkiot: 0,00 ecua/t (HRW2)
0,00 ecua/t (SRW2).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1564/97,

annettu 1 päivänä elokuuta 1997,

**poikkeuksellisista markkinoiden tukitoimenpiteistä sianliha-alalla Alankomaissa
annetun asetuksen (EY) N:o 413/97 muuttamisesta yhdeksännen kerran**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2759/75⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94⁽²⁾, ja erityisesti sen 20 artiklan,

sekä katsoo, että

klassisen sikaruton puhjettua tietyillä Alankomaiden tuotantoalueilla tämän jäsenvaltion osalta on säädetty poikkeuksellisista sianlihamarkkinoiden tukitoimenpiteistä komission asetuksessa (EY) N:o 413/97⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/97⁽⁴⁾,

asetuksessa (EY) N:o 413/97 säädettyjä eläinlääkinnällisiä ja kaupallisia rajoituksia ja tukitoimenpiteitä on jatkettava edelleen useamman kuukauden ajan; tämän vuoksi on järkevää ja perusteltua keskeyttää porsaiden tuotanto emakoiden siemennyskiellolla, jotta vältetään tarve teurastaa porsaat muutaman kuukauden kuluttua, ja samalla vähennetään sikojen kokonaismäärää ja täten taudin leviämistä uudelleen,

Alankomaiden viranomaiset ovat aloittaneet 3 päivänä kesäkuuta 1997 tällaisen siemennyskiellon alueilla, joilla porsaat on tiheässä; tuottajien on pidettävä astuttamattomat emakot tilalla tämän kiellon poistamiseen asti, ennen kuin ne voivat aloittaa porsaiden tuotannon uudelleen; on perusteltua korvata emakkojen ylläpidosta aiheutuvat kustannukset kuukausittain myönnettävällä tuella sinä aikana, jolloin siemennyskieltoa sovelletaan,

Alankomaiden toimivaltaisten viranomaisten on säädetävä tämän tuen soveltamisen säännöksistä ottaen huomioon hakemusten jättämisen, valvontatoimenpiteiden ja seuraamusten osalta tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjes-

telmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92⁽⁵⁾ säännökset, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2015/95⁽⁶⁾, yhdenmukaisuuden vuoksi,

astuttamattomista emakoista myönnetty tuki korvaa erällä tavalla toimivaltaisille viranomaisille luovutetuista nuorista porsaista myönnettävän tuen; tämän vuoksi on perusteltua rajoittaa yhteisölle uudesta astuttamattomien emakoiden tukijärjestelmästä aiheutuvat kulut samalle tasolle kuin erittäin nuorten porsaiden luovuttamisesta myönnetty tuki, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sianlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään asetukseen (EY) N:o 413/97 4 a artikla seuraavasti:

"4 artikla

1. Alankomaiden toimivaltaiset viranomaiset voivat pyynnöstä myöntää tuottajille niiden tiloilla olevista siemennyskiellon alaisista emakoista tukea 3 päivästä kesäkuuta 1997 alkaen Alankomaiden asetuksen 'asetus sikojen lisääntymistoimien kieltämisestä 1997 — Regeling fokverbod varkens 1997' perusteella.

2. Tuen määräksi vahvistetaan 32 ecua emakkoa kohti kuukaudessa. Sitä myönnetään tukeen oikeutetuista emakoista, jotka pidetään hakijan tilalla koko siemennyskiellon ajan ja jotka siemennetään 4 kuukauden kuluessa kiellon päättymisestä. Emakoiden on oltava astuttamattomia vähintään siemennyskiellon keston ajan. Tukea myönnetään yhtä monelta kuukaudelta kuin siemennyskielto kestä. Tuki voidaan maksaa aikaisintaan kuuden kuukauden kuluttua siemennyskiellon voimaantulosta.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 282, 1.11.1975, s. 1⁽²⁾ EYVL N:o L 349, 31.12.1994, s. 105⁽³⁾ EYVL N:o L 62, 4.3.1997, s. 26⁽⁴⁾ EYVL N:o L 202, 30.7.1997, s. 40⁽⁵⁾ EYVL N:o L 391, 31.12.1992, s. 36⁽⁶⁾ EYVL N:o L 197, 22.8.1995, s. 2

3. Alankomaiden viranomaiset antavat kaikki tarvittavat säännökset 1 kohdassa tarkoitetun tuen soveltamiseksi ja erityisesti tukeen oikeutettujen eläinten määrittelystä ja näiden tunnistamisesta.

Hakemusten jättämisen, valvontatoimenpiteiden ja seuraamusten osalta sovelletaan soveltuvin osin tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 (*) 5 artiklan, 6 artiklan 1, 3, 4 kohdan ja 5 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan, 8 artiklan, 10 artiklan 2 ja 5 kohdan, 11, 12, 13 ja 14 artiklan säännöksiä.

4. Alankomaiden viranomaiset ilmoittavat 30 päivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta komissiolle antamista säännöksistä. Ne antavat komissiolle säännöllisesti tietoja tällä asetuksella perustetusta tukijärjestelmästä.

5. Yhteisön talousarviosta maksetaan 70 prosenttia tähän tukeen liittyvistä kustannuksista, siis enintään 220 000 emakosta.

Yhteisön rahoitusosuus ei voi kuitenkaan olla suurempi kuin se määrä, mitä olisi maksettu saman määrän 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja hyvin nuoria porsaita tuottaneista emakoista samana aikana kuin siemennyskielto kestää, vähennettynä 116 päivällä.

Ennakkoina maksetut tuet, jotka ylittävät edellisen luetelmakohdan mukaisesti lopullisen tukikelpoisen määrän, palautetaan EMOTR:ille tukeen oikeutetun määrän vahvistamista seuraavan kuukauden aikana.

(*) EYVL N:o L 391, 31.12.1992, s. 36.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä elokuuta 1997.

Komission puolesta

Monika WULF-MATHIES

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1565/97,

annettu 1 päivänä elokuuta 1997,

luvan antamisesta markkinointivuonna 1997/1998 markkinoilta poistettujen syötäviksi tarkoitettujen viinirypäleiden käyttämiseen alkoholin valmistukseen

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96⁽¹⁾ ja erityisesti sen 23, 30 ja 57 artiklan,

sekä katsoo, että

viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetussa asetuksessa (ETY) N:o 822/87⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1417/97⁽³⁾, säädetään syötäviksi tarkoitetuiksi viinirypäleiksi luokiteltujen viinirypälelajikkeiden viiniyttämisen kieltämisestä 1 päivästä elokuuta 1997; tämän vaihtoehdoisen käytön mahdollisuuden poistaminen syötäviksi tarkoitettujen viinirypäleiden osalta aiheuttaa merkittäviä vaikeuksia tuorehedelmämarkkinoilla yhteisön eräillä seuduilla, joilla merkittävä määrä tätä tuotetta oli tarkoitettu viiniyttäväksi ja sitten tislattaviksi; nämä vaikeudet saattavat johtaa merkittävään markkinoilta poistamiseen ilman että kyseiset tuottajajärjestöt voivat käyttää niitä muuhun tarkoitukseen; olisi perusteltua totetuttaa siirtymäkauden toimenpiteitä tuoreiden hedelmien markkinajärjestelyn osalta, jossa näitä ongelmia ilmenee,

on syytä säätää jäsenvaltioiden mahdollisuudesta tislata siirtymäkauden ajan markkinoilta poistettuja syötäviksi tarkoitettuja viinirypäleitä; tislauksen suorittajien on oltava hyväksytyjä tislaamoja, joilla on tarvittavat tekniset välineet ja valvontalaitteet,

on säädettävä toimenpiteistä, joilla taataan tehokas valvonta sen välttämiseksi, että näitä markkinoilta poistettuja viinirypäleitä käytettäisiin viiniyttämiseen tai viinialan käymistuotteena; tällaisiin toimenpiteisiin kuuluu edellytys näiden markkinoilta poistettujen viinirypäleiden tislaamoihin kuljettamisen rajoittamisesta ja merkkiaineen lisääminen näihin viinirypäleisiin, jotta ne voidaan tunnistaa ja estää niiden käyttäminen viinialalla; lisäksi on syytä säätää näiden viinirypäleiden tislauksesta saadun alkoholin denaturoinnista ja tämän alkoholin kaupan sallimisesta ainoastaan muilla kuin maatalouden ja alkoholijuomien aloilla,

jäsenvaltioiden on säädettävä kaikkien asianomisten toimijoiden tasavertaisesta osalliseksi pääsystä tarkoituk-

senmukaisten menettelyjen kuten tarjouskilpailun tai julkisten huutokauppojen avulla; niiden on lisäksi vältettävä viini- ja alkoholimarkkinoiden häiriöitä; niiden on myös taattava alkoholin hankintamenettelyn valvonta, ja

hedelmien ja vihannesten hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa vahvistamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksenj (EY) N:o 2200/96 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti markkinoilta poistettujen syötäviksi tarkoitettujen viinirypäleiden käyttäminen sellaisen alkoholin valmistamiseen, jonka alkoholipitoisuus ylittää 80 tilavuusprosenttia ja joka saadaan tuotteen suoralla tislauksella, sallitaan tässä asetuksessa säädetyn edellytyksin.

2 artikla

Markkinoilta poistetut syötäviksi tarkoitettut viinirypäleet, jotka käytetään alkoholin valmistukseen, on tislattava ennen markkinointivuoden 1997/1998 loppua.

3 artikla

1. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut syötäviksi tarkoitettut viinirypäleet on toimitettava hyväksytyihin tislaamoihin. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo hyväksytyistä tislaamoista.

2. Hyväksytyt tislaamot suorittavat 4 artiklan säännösten mukaisesti saatujen syötäviksi tarkoitettujen viinirypäleiden tislauksen virallisessa valvonnassa.

4 artikla

1. Markkinoilta poistetut syötäviksi tarkoitettut viinirypäleet, jotka on määrä tislata, voidaan kuljettaa ainoastaan hyväksytyyn tislaamoon.

2. Markkinoilta poistettuihin syötäviksi tarkoitettuihin viinirypäleisiin lisätään kansallisissa säännöksissä sallittu merkkiaine, jonka avulla ne voidaan koko ajan tunnistaa ja joka estää niiden käytön viinialalla.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 297, 21.11.1996, s. 1⁽²⁾ EYVL N:o L 84, 27.3.1987, s. 1⁽³⁾ EYVL N:o L 196, 24.7.1997, s. 10

5 artikla

1. Syötäväksi tarkoitetuista viinirypäleistä saatu alkoholi on denaturoitava välittömästi asetuksessa (EY) N:o 3199/93 (1) säädetyjä edellytyksiä vastaavaksi.
2. Tässä tarkoitetuista tislauksesta saatua alkoholia ei saa käyttää elintarvikkeisiin eikä alkoholijuoma-alalla.

6 artikla

Markkinoilta poistetuista syötäväksi tarkoitetuista viinirypäleistä saadulle alkoholille ei voida myöntää yhteisön tukea.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet
— sen varmistamiseksi, että toimijat pääsevät tasavertaisesti osallisiksi tässä asetuksessa säädetyistä toimesta;

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä elokuuta 1997.

tätä tarkoitusta varten ne voivat käyttää tarjouskilpailua tai julkisia huutokauppoja, ja

- viini- ja alkoholimarkkinoiden häiriöiden välttämiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tarvittavat säännökset markkinoilta poistetuista syötäväksi tarkoitetuista viinirypäleistä saadun alkoholin hankintamenettelyn valvonnan takaamiseksi.

8 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Komission puolesta

Monika WULF-MATHIES

Komission jäsen

(1) EYVL N:o L 288, 23.11.1993, s. 12

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1566/97,**annettu 1 päivänä elokuuta 1997,****poikkeuksesta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 soveltamista koskevasta yksityiskohtaisista säännöistä pellonpoiston osalta annettuun asetukseen (EY) N:o 762/94**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1422/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (EY) N:o 762/94⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2930/95⁽⁴⁾, säädetään asetuksen (ETY) N:o 1765/92 soveltamista koskevasta yksityiskohtaisista säännöistä pellonpoiston osalta ja erityisesti, että viljelykäytöstä poistettujen maiden on oltava sellaisia ainakin 31 päivään elokuuta asti,

eräillä yhteisön alueilla on ollut heinäkuun 1997 aikana poikkeuksellisia tulvia; tämän vuoksi karjan laiduntaminen tavanomaisissa paikoissa on vaikeaa; on siis toivotavaa löytää väliaikaisia vaihtoehtoja karjan suojaamiseksi ja ruokkimiseksi; peltoviljelyjärjestelmän yhteydessä viljelykäytöstä poistettujen maiden käyttö voisi helpottaa tilanetta; on kuitenkin aiheellista säätää toimenpiteistä, joilla varmistetaan, että näitä maita ei käytetä hyötymielessä,

asetukseen (EY) N:o 762/94 on siis säädettävä poikkeuksesta, joka tulee voimaan 23 päivästä heinäkuuta 1997, ja

vilja-, rasva- ja kuivarehualan yhteinen hallintokomitea ei ole antanut lausuntoaan puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Markkinointivuodeksi 1997/1998 ja poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 762/94 3 artiklan 3 kohdassa ja 4 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädetään, määräpäivä 31 elokuuta aikaistetaan tämän asetuksen liitteessä tarkoitetuilla alueilla 22 päiväksi heinäkuuta 1997.

2 artikla

Jäsenvaltiot, joita tämä koskee, toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tarkoitettujen alueiden viljelijät eivät käytä viljelykäytöstä poistettuja maita hyötymielessä, vaan laiduntamiseen.

*3 artikla*Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 23 päivästä heinäkuuta 1997.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä elokuuta 1997.

Komission puolesta

Monika WULF-MATHIES

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 12⁽²⁾ EYVL N:o L 196, 24.7.1997, s. 18⁽³⁾ EYVL N:o L 90, 7.4.1994, s. 8⁽⁴⁾ EYVL N:o L 307, 20.12.1995, s. 8

LIITE

1. ITÄVALTA:

Niederösterreich*Verwaltungsbezirke:*

- Gänserndorf
- Bruck/Leitha
- Baden
- Mödling
- Wiener Neustadt
- Neunkirchen
- Lilienfeld
- St. Pölten
- Tulln
- Wien-Umgebung

2. SAKSA:

Brandenburg*Landkreise:*

- Uckermark
 - Barnim
 - Märkisch-Oderland
 - Oder-Spree
 - Oberhavel
 - Dahme-Spreewald
 - Spree-Neiße
-

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1567/97,

annettu 1 päivänä elokuuta 1997,

lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien nahasta valmistettujen käsilaukkujen maahantuonnissa ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien muovista ja tekstiilistä valmistettujen käsilaukkujen tuontia koskevan menettelyn päättämisestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston 22 päivänä joulukuuta 1995 polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annetun asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 2 ja 4 kohdan sekä 10 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo, että

kaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen esittämät väitteet, komissio päätti poikkeuksellisesti ottaa nämä osapuolet huomioon yhteisön etua koskevassa tutkimuksessa.

- (4) Pyyntöä osapuolille ilmoitettiin kirjallisesti olenaisista tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisten tullien käyttöön ottamista ja nahkaisten käsilaukkujen väliaikaisella tullilla vakuudeksi saatujen määrien lopullista kantamista sekä menettelyn päättämistä muovi- ja tekstiilikäsilaukkujen osalta.
- (5) Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin, ja tarvittaessa komissio muutti päätelmiään niiden huomioon ottamiseksi.

A. VÄLIAIKAiset TOIMENPITEET

- (1) Komissio otti asetuksella (EY) N:o 209/97⁽²⁾ käyttöön väliaikaisen polkumyöntitullin Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien ja CN-koodeihin 4202 21 00 (nahka), 4202 22 10 (muovi) ja 4202 22 90 (tekstiili) kuuluvien käsilaukkujen tuonnissa.

B. MYÖHEMPI MENETTELY

- (2) Väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisen jälkeen asianomaisille osapuolille, jotka esittivät tätä koskevan pyynnön, annettiin mahdollisuus tulla komission kuulemiksi. Jotkut osapuolista esittivät myös kirjallisesti päätelmiä koskevat kantansa.
- (3) Komission yksiköt jatkoivat yhteisön etua koskevan tutkimuksen suorittamista sekä hankkivat ja tarkistivat kaikki lopullisia päätelmiä varten tarpeellisiksi katsotut tiedot. Koska asianomaisista osapuolista useat esittivät kantansa vasta määräajan päättymisen jälkeen ja ottaen huomioon asianomaisten tutkimuksen hyvin myöhäisessä vaiheessa ja heti väliai-

C. VALITUSTA TUKEVA AINEISTO

- (6) Jotkut asianomaisista osapuolista väittivät, että suuri osa yhteisön kokonaistuotannosta ei tukenut valitusta, koska ei ollut olemassa todisteita siitä, että tämän suuren osan muodostavat yksittäiset tuottajat olisivat antaneet sille tukeaan. Väitteen esittäjät huomauttivat myös, että useiden kansallisten järjestöjen esittämä vastustus heikensi valituksen edustavuutta.
- (7) Menettelyn aloittamista edeltävän tutkimuksen johdosta katsottiin, että Belgian, Ranskan, Kreikan, Italian, Portugalin, Espanjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan kansalliset liitot tukivat valitusta. Näiden liittojen jäsenten edustama tuotanto muodostaa asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä 'perusasetus', 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti suuren osan (noin 70 prosenttia) yhteisön kokonaistuotannosta.
- (8) CEDIM (the European Committee of National Federations of the Leather, Travel Goods and Allied Industries) hankki kansallisten liittojen jäsenten (eli yksittäisten yritysten) tuen kyseisten kansallisten liittojen välityksellä, jotka ovat oikeutettuja edustamaan jäseniään.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 56, 6.3.1996, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 33, 4.2.1997, s. 11

- (9) Vastustusta ei ilmaistu ennen tutkimuksen aloittamista, sillä CEDIM:n kolme muuta jäsenenä olevaa kansallista liittoa (Itävalta, Saksa ja Alankomaat) olivat CEDIM:issä sopineet, että ne eivät vastusta valitusta. Myöskään yksikään yritys tai viiden muun jäsenvaltion (Tanska, Suomi, Irlanti, Luxemburg, Ruotsi) kansallinen liitto ei vastustanut valitusta.
- (10) Menettelyn aloittamisen jälkeen Yhdistyneen kuningaskunnan liitto päätti peruuttaa valitukselle antamansa tuen. Myös alun perin kannan ilmaisemisesta pidättyneet Itävallan, Saksan ja Alankomaiden liitot päättivät vastustaa menettelyä. Tämän kannan muuttaminen ei kuitenkaan voi jälkikäteen vaikuttaa menettelyn aloittamisen pätevytyteen. Näiden maiden alhainen tuotanto (alle 7 prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta) huomioon ottaen tämä vastustus ei muuta sitä tosiseikkaa, että valitus edustaa edelleen suurta osaa yhteisön kokonaistuotannosta.
- (11) Lisäksi lähes kaikki menettelyä vastustaneet yritykset ovat käsilaukkujen maahantuojia ja vähittäismyyjiä, jotka eivät itse tuota kyseisiä tuotteita. Niiden vastustus on näin ollen merkityksetön valituksen edustavuuden arvioimisen kannalta.
- (12) Siten voidaan todeta, että komissio pyysi ja sai ennen menettelyn aloittamista valittajalta todisteet perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaista edustavuutta koskevan vaatimuksen täyttymisestä ja että valitukselle annettu tuki oli koko menettelyn ajan riittävää.
- (13) Jotkut asianomaisista osapuolista väittivät, että komission asetuksen (EY) N:o 209/97 johdantoosan 5 kappaleessa kuvattu yhteisön tuottajien otos ei ollut edustava eikä tilastollisesti pätevä, koska otokseen otetut yritykset valittiin erillisestä, kunkin kansallisen liiton antamasta yritysluettelosta eikä valituksen edustavuuden arvioimiseen käytetyistä jäsenlueteloista. Nämä osapuolet väittivät, että kansalliset liitot saattoivat näin valita ennalta luetteloon ainoastaan sellaisia yhteisön tuottajia, jotka tukivat valitusta tai joiden rahoituskelliset indikaattorit helpottivat vahingon toteen näyttämistä taikka jotka olivat yhteistyöhaluisia.
- (14) Yhteisön tuottajien otos perustui yksityiskohtaisiin tietoihin, joita ei aiemmin ollut kansallisten liittojen käytettävissä yhtä yksityiskohtaisina tai kyseisen ajanjakson ajalta. Tämän vuoksi katsotaan, että yhteisön tuottajista ei olisi voitu valita pätevää otosta valituksen perusteena käytettyjen kansallisten liittojen antamien jäsenluetteloiden perusteella.
- (15) Väite, jonka mukaan kansalliset liitot olisivat ennalta valinneet ne yhteisön tuottajat, joiden indikaattorit helpottivat vahingon toteen näyttämistä, on myös väärä. Onkin muistettava, että tuotantoa, myyntiä, kulutusta ja työllisyyttä koskevat yleiset tiedot on arvioitu yhteisön tuotannonalan kokonaistasolla, jossa ennalta valinta ei ole mahdollista. Otokseen valittuja yhteisön tuottajia koskevien tietojen osalta voidaan todeta, että tiedot ovat niin yksityiskohtaisia ja luottamuksellisia, että sellaisia ei yleensä anneta kansallisten liittojen käyttöön, minkä vuoksi kansalliset liitot eivät ole voineet ennalta valita tuottajia. Tämäkin väite olisi siten hylättävä.
- (16) Jotkut osapuolista väittivät myös, että otokseen valittujen yhteisön tuottajien henkilöllisyyden salaaminen on johtanut siihen, että heidän oikeutensa puolustukseen on evätty.
- (17) Kaupallisten vastatoimien uhkaa on pidettävä vakavana kaupallisena tekijänä, joka oikeuttaa yhteisön tuottajien henkilöllisyyden salaamiseen. Lisäksi ei katsota, että tietojen puuttuminen otokseen otettujen yhteisön tuottajien henkilöllisyydestä olisi esteenä asianomaisten osapuolten puolustautumisoikeuden käytölle, sillä ne pääsevät käsiksi menettelyn yhteydessä annettuihin muiden asianomaisten osapuolten muihin kuin luottamuksellisiin vastauksiin kyselylomakkeisiin.
- (18) Eräs asianomainen osapuoli väitti, että riippumattomien maahantuojien otos on vääristynyt sen vuoksi, että otokseen on valittu ainoastaan suuria riippumattomia maahantuojia. Neuvotteluasemansa ansiosta kyseiset maahantuojat yleensä tuovat tuotteita halvemmalla hinnalla, mikä on johtanut tuottajien polkumyyntimarginaalien vääristymiseen.

D. TUTKIMUS

- (19) Kyseinen väite on perusteeton; riippumattomien tuojien otokseen valittiin tuonnin ja työntekijöiden määrän perusteella niin suuria, keskikokoisia kuin pieniä tuojia.

Asetuksen (EY) N:o 209/97 johdanto-osan 10 kappaleessa esitettyjä otokseen valittujen Ranskan riippumattomien tuojien nimiä olisi muutettava seuraavasti: "Dané & Galiay":n tilalla pitäisi olla "Pollyconcept S.A.". Tämä ei vaikuta komission päätelmien pätevyYTEEN, sillä tutkimuksessa käytettiin aina viimeksi mainittua koskevia tietoja.

- (20) Väli aikaisten polkumyyntitoimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen yhdelle tuottaja/viejälle (Gebr. Picard International Ltd.) lähetettiin sen pyynnöstä viejien kyselylomake, johon se antoi täydellisen vastauksen. Kyseistä tuottaja/viejää ei ollut tutkittu ennen asetuksen (EY) N:o 209/97 antamista, koska se oli alun perin keskittynyt asemaansa tuojana eikä etuyhteydessä olevana viejänä, vaikka se oli ilmoittanut itsensä tällaiseksi vireillepanoilmoituksen 7 kohdassa vahvistetussa määräjassa.

- (21) Useat tuottaja/viejät ilmoittautuivat ja tarjoutuivat toimimaan yhteistyössä juuri ennen asetuksen (EY) N:o 209/97 julkaisemista tai välittömästi sen jälkeen, eli huomattavasti vireillepanoilmoituksen 7 kohdassa asetetun määräajan jälkeen. Tämän vuoksi kyseisiä yrityksiä ei ole menettelyssä pidetty asianomaisina osapuolina, ja niiden yksilöllistä kohtelua koskevat vaatimukset on näin ollen jätetty tutkimatta.

E. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE — SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

- (22) Alustavia päätelmiään varten komissio katsoi, että nahka-, muovi- ja tekstiilikäsilaucut ovat samankaltaisia tuotteita, sillä kyseisten käsilaucujen ominaisuudet ja käyttötarkoitus katsottiin samoiksi.
- (23) Väli aikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen useat asianomaiset osapuolet vaativat käsilaucujen erottelusta nahkasiin käsilaucuihin ja synteettisiin (muovista tai tekstiilistä valmistettuihin) käsilaucuihin.

Jotkut vaativat myös eron tekemistä nahasta valmistettujen, nahkatilkuista valmistettujen ja

polyuretaanilla (PU) päällystettyjen haljasnahasta tehtyjen käsilaucujen välillä sen vuoksi, että kyseiset käsilaucut eroaisivat toisistaan tyylin, laadun, viimeistelyn, käyttötarkoituksen, hinnan ja kuluttajien niistä muodostaman mielikuvan suhteen.

- (24) On muistettava, että komission Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen vahvistamana vakiokäytännönä on, että tarkasteltavana oleva tuote määritellään sen fyysisten perusominaisuuksien, käyttötarkoituksen, vaihdettavuuden ja siitä kuluttajille muodostuvan mielikuvan mukaan.

- (25) Tutkimuksessa ilmeni tältä osin, että nahkaisten ja synteettisten käsilaucujen valmistuksessa käytetyt eri raaka-ainetyypit antavat tuotteille selvästi erilaiset fyysiset ominaisuudet.

Vaikka kaikilla käsilauculla on sama yleinen käyttötarkoitus, on nyttemmin ilmennyt, että kuluttajat muodostavat selvästi erilaisen mielikuvan nahkaisista ja synteettisistä käsilaucuista ja että heidän valintaansa ohjaa pääasiassa käsilaucun ulkopinnan raaka-aine.

- (26) Tutkimuksesta ilmeni myös, että kuluttajien mieltymykset käsilaucumarkkinoilla ovat vakiintuneita. Tämän vuoksi näiden kahden käsilaucutyypin keskinäinen vaihdettavuus on lähes olematonta, paitsi hyvin rajallisessa määrin nahalta näyttävien muovikäsilaucujen osalta. Tämä on mahdollistanut huomattavan hintaeron syntymisen nahkaisten ja synteettisten käsilaucujen välille, mikä on johtanut kahteen erilliseen ja selkeästi toisistaan erilliseen markkinasektoriin, joiden välillä ei voida todeta merkittävää vastaavuutta.

- (27) Näin ollen ja tuotteen määrittelemistä koskevan vakiintuneen toimielinten käytännön mukaisesti on katsottava, että nahkaiset ja synteettiset käsilaucut ovat erillisiä tuotteita.

2. Samankaltainen tuote

- (28) Useat osapuolet väittivät, että yhteisössä valmistetut ja Kiinan kansantasavallasta tuodut nahkakäsilaucut eivät ole perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita sen vuoksi, että kyseisten laucujen laatu, muotoilu ja käyttötarkoitus eroavat toisistaan. Lisäksi on väitetty, että yhteisöön tuotujen ja yhteisössä valmistettujen käsilaucujen laatuero ovat sellaisia, että tuotteet eivät kilpaile keskenään.

- (29) Tutkimuksessa ilmeni, että molempien tarkasteltavina olevien tuotteiden (nahkaiset käsilaukut ja synteettiset käsilaukut) osalta tuotujen käsilaukujen valikoima on täydellinen ja kattaa niin korkeamman kuin heikomman laadun, minkä vuoksi nämä käsilaukut kilpailevat välittömästi yhteisön tuotannon koko valikoiman kanssa. Näitä päätelmiä tukevat useiden yhteistyössä toimineiden tuontia harjoittavien yhteisön tuottajien tältä osin antamat tiedot, joiden mukaan yhteisössä valmistetut ja Kiinan kansantasavallasta tuodut käsilaukut eivät laadultaan poikkea toisistaan ja joiden mukaan molemmat tuotteet kuuluvat samoihin mallistoihin ja niitä myydään samoille asiakkaille. Valikoimassa ei siis ole vertailukelpoisten mallien välisiä laatueroja.
- (30) Muotoilussa olevien erojen ei voida päätellä merkitsevän erillisiä samankaltaisia tuotteita. Tältä osin jotkut tuojat ovat jopa ilmoittaneet suunnittelevansa käsilaukkunsa yhteisössä kunkin kauden muodin mukaisesti, aivan kuten yhteisön valmistajatkin.
- (31) Vertailumaan valinnan osalta eräs tuoja väitti, ettei asetus (EY) N:o 209/97 eivätkä asian ilmoittamista koskevat asiakirjat anna riittävää perustetta sille, ettei Intiaa tai Taiwania valittu vertailumaiksi. Neuvosto pitää kuitenkin asetuksen (EY) N:o 209/97 johdanto-osan 24–26 kappaletta riittävän selkeinä tältä osin.
- (32) Useat asianomaiset osapuolet vaativat kahden yhteistyössä toimineen indonesialaisen yrityksen nimien ilmaisemista väittäen, että tämä olisi välttämätöntä, jotta osapuolet voisivat tehokkaasti käyttää puolustautumisoikeuttaan. Neuvosto ei kuitenkaan pidä mahdollisena kyseisten yritysten nimien ilmaisemista, sillä yritysten yhteistyöhalukkuus voitiin varmistaa ainoastaan siten, että komissio antoi ehdottoman takuun kyseisten yritysten henkilöllisyyden luottamuksellisesta käsittelystä. Lisäksi tutkimuksessa mukana olleiden yritysten nimien ilmaiseminen ei toisi mitään lisää osapuolten puolustautumisoikeuteen. Kyseisten kahden viejän tilannetta kuvaavat olennaiset taloudelliset tosiseikat on tältä osin esitetty asetuksen (EY) N:o 209/97 johdanto-osan 28 ja 29 kappaleessa.
- (33) Koska nahkaisia ja synteettisiä käsilaukkuja pidetään erillisinä tuotteina, niille on perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti määritelty erilliset normaaliarvot kyseisten kahden yhteistyössä toimineen indonesialaisen tuottajan valmistamien tuotteiden tuotantokustannusten perusteella siten, että näihin kustannuksiin on lisätty kohtuullinen määrä voittoa, myyntikustannuksia sekä yleisiä ja hallinnollisia kustannuksia varten. Asetuksen (EY) N:o 209/97 johdanto-osan 28 kappaleen neljännessä luettelamakohdassa esitetyt kahden indonesialaisen tuottajan edustavuutta koskevat päätelmät vahvistetaan kummankin samankaltaisen tuotteen osalta.
- (34) On väitetty, että yhteistyössä toimineiden indonesialaisten tuottajien tuotantokustannuksia olisi mukautettava sen seikan ottamiseksi huomioon, että kiinalaiset viejät tuovat raaka-aineita etupäässä sisäisten jalostusjärjestelyjen nojalla. Tältä osin olisi huomattava, että raaka-aineiden, joita yhteistyössä toimineet indonesialaiset tuottajat käyttävät molemmissa samankaltaisissa tuotteissa, todettiin olevan peräisin muualta kuin Indonesiasta ja olevan sisäisen jalostusjärjestelyn nojalla Indonesiaan tullitta tuotuja. Hankintatavat ovat siis samat sekä Indonesiassa että Kiinassa, eikä mukautusta näin ollen tarvitse tehdä.

F. POLKUMYYNTI

1. Normaaliarvo

- (35) Eräs viejä väitti, että komission käyttämä myyntikustannuksia sekä yleisiä ja hallinnollisia kustannuksia koskeva prosentuaalinen osuus ei vastannut Kiinan viejien vastaavia kustannuksia. Tämän mukaisesti kyseisiä kustannuksia tarkistettiin indonesialaisten käsilaukkujen viejien tosiasialisten myyntikustannusten sekä yleisten ja hallinnollisten kustannusten perusteella Kiinan viejien myyntiin vertailukelpoisella kaupan tasolla.

2. Vientihinta

- (36) Ottaen huomioon yhteistyössä olleiden kiinalaisten viejien viennin alhaisen tason (yrityksen Gebr. Picard International Ltd vienti mukaan lukien), joka vastaa ainoastaan 1,58 prosenttia kaikesta Kiinan kansantasavallasta tulevasta viennistä, yhteistyössä toimineiden viejien vientihintoja ei voitu pitää niiden viejien hintoja edustavina, jotka eivät olleet yhteistyössä.
- (37) Lopullisten päätelmien muodostamista varten vahvistettiin yhteistyössä toimineiden yritysten Shiltonin sekä Lee & Manin vientihinnat molempien samankaltaisten tuotteiden osalta soveltamalla väliaikaisia päätelmiä varten käytettyä menetelmää.

Asetuksen (EY) N:o 209/97 johdanto-osan 33 ja 34 kappaleessa esitetyt kyseisiä yrityksiä koskevat päätelmät vahvistetaan.

- (38) Kolmannen yhteistyössä toimineen viejän (Gebr. Picard International Ltd), jolle ei asetuksessa (EY) N:o 209/97 myönnetty yksilöllistä kohtelua, todettiin toteuttavan kaiken yhteisöön suuntautuvan vientinsä yhteisöön sijoittautuneen etuyhteydessä olevan yhtiön välityksellä; täten sen vientihinnat muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti vähentämällä hinnasta, jonka etuyhteydessä oleva tuoja perii ensimmäisiltä riippumattomilta asiakkailtaan, tuojan myyntikustannukset sekä yleiset ja hallinnolliset kustannukset sekä muiden kuin etuyhteydessä olevien tuojien keskimääräisen voiton perusteella laskettava voittomarginaali.
- (39) Muiden kuin yhteistyössä olleiden kiinalaisten viejien vientihinnat vahvistettiin asetuksen (EY) N:o 209/97 johdanto-osan 32 kappaleessa esitetyn mukaisesti. Tämä menetelmä vahvistetaan.

3. Vertailu

- (40) Sekä nahkaisten että synteettisten käsilaukkujen painotettua keskimääräistä vapaasti laivalla -normaaliarvoa Indonesiassa verrattiin kummankin samankaltaisen tuotteen painotettuun keskimääräiseen vapaasti laivalla -vientihintaan Kiinassa. Normaaliarvon ja vientihinnan tasapuolisen vertailun varmistamiseksi tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti oikasuja silloin, kun asiaa koskeva vaatimus oli esitetty ja kun asiasta oli riittäviä todisteita, jotka osoittivat oikaisun perustana olevien erojen vaikuttavan hintojen vertailtavuuteen.
- (41) Eräs viejä väitti, että normaaliarvoa ja vientihintaa olisi vertailtava erikseen kunkin käsilaukkumallin tai kuvastonumeron (ns. tyylinumeron) perusteella eikä kyseisten samankaltaisten tuotteiden keskiarvojen perusteella. Neuvosto katsoo kuitenkin, että tällä tasolla tehtävä vertailu ei käytännön syistä ole mahdollista, sillä mallinumeroita on äärimmäisen paljon ja kullakin mallilla on erilaiset fyysiset ominaisuudet, piirteet ja lisävarusteet. Myöskään ei kyetty löytämään objektiivisia perusteita kunkin samankaltaisen tuotteen sisäisten ryhmien tai mallien erottelemiseksi; samoista syistä komissio ei voinut vertailla normaaliarvoa ja vientihintaa mallitai kuvastonumeroihin perustuvien ryhmittelyjen perusteella. Tämän vuoksi komission oli katsottava, että ainoa järkevä menetelmä oli verrata normaaliarvoa ja vientihintaa kummankin kyseisen tuot-

teen keskiarvojen perusteella (siis erikseen nahkaisten ja synteettisten käsilaukkujen osalta).

4. Polkumyynnimarginaalit

- (42) Kuten edellä esitettiin, kolme yhteistyöhön osallistunutta tuottaja/viejää — kaikki yksityisiä Hongkongiin sijoittautuneita yrityksiä, joilla on käsilaukkutehtaita Kiinassa — vaati menestyksellisesti yksilöllistä kohtelua eli erillisten vientihintojen vahvistamista ja siten myös yksittäisiä polkumyynti- ja vahinkomarginaaleja.
- (43) Asetuksen (EY) N:o 209/97 johdanto-osan 37–40 kappaleessa esitetyt päätelmät, jotka koskevat näitä kahta yritystä, joille on väliaikaisesti myönnetty yksilöllinen kohtelu, vahvistetaan.
- (44) Lisäksi tutkittiin kolmannen tuojaviejän (Gebr. Picard International Ltd) esittämä yksilöllistä kohtelua koskeva vaatimus. Todettiin, että kyseisen yrityksen tosiasiallinen tilanne muistutti hyvin paljon kahden väliaikaisesti yksilöllisen kohtelun saaneen yrityksen tilannetta, jota on kuvattu asetuksen (EY) N:o 209/97 johdanto-osan 38 ja 39 kappaleessa.
- (45) Neuvosto katsoo, että yksilöllistä kohtelua vaatineet kolme yhteistyössä toiminutta yritystä olivat aidosti riippumattomassa ja markkinataloudessa vallitseviin olosuhteisiin verrattavassa suhteessa Kiinan viranomaisiin, minkä vuoksi riski viennin kanavoimisesta näiden lähteiden kautta yksilöllisillä polkumyynnitulleilla vaikuttaa hyvin rajoitetulta. Näin ollen kyseisille kolmelle viejälle on vahvistettu erilliset vientihinnat sekä yksilölliset polkumyynti- ja vahinkomarginaalit poikkeuksena periaatteeseen, jonka mukaisesti muille kuin markkinatalousmaille lasketaan maakohtaiset polkumyynnimarginaalit (perusasetuksen 9 artiklan 5 kohta). Olisi huomautettava, että yksilöllinen kohtelu myönnetään ainoastaan sellaiselle samankaltaiselle tuotteelle, jota kyseinen viejä tosiasiallisesti tuotti ja vei yhteisöön tutkimusjakson aikana, toisin sanoen yritysten Shilton ja Gebr. Picard International Ltd viemille nahkaisille käsilaukuille sekä yrityksen Lee & Man viemille synteettisille käsilaukuille.
- (46) Vahvistetut polkumyynnimarginaalit ovat yksilöllisen kohtelun saaneiden yritysten osalta seuraavat:
- Shilton, nahkaiset käsilaukut: ei tullia
 - Gebr. Picard International Ltd, nahkaiset käsilaukut: 7,7 prosenttia
 - Lee & Man, synteettiset käsilaukut: 64,7 prosenttia.

- (47) Muiden kuin yksilöllisen kohtelun saaneiden viejien keskimääräiset painotetut polkumyynnin marginaalit on vahvistettu seuraavasti:
- nahkaiset käsilaukut; 83,5 prosenttia
 - synteettiset käsilaukut; 151 prosenttia
- tullaamattomasta cif-vientihinnasta yhteisön rajalla.

G. NAHKAISET KÄSILAUKUT

A. VAHINKO

1. Kulutus yhteisön markkinoilla

- (48) Vuoden 1992 ja tutkimusjakson välisenä aikana käsilaukkujen kulutus yhteisössä kasvoi noin 51 miljoonasta yksiköstä 52,3 miljoonaan yksikköön eli noin 2,5 prosenttia.

2. Tuonnin määrä ja markkinaosuus

- (49) Vuoden 1992 ja tutkimusjakson välisenä aikana Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien nahkaisten käsilaukkujen tuonti kasvoi 8,2 miljoonasta yksiköstä 10,4 miljoonaan yksikköön eli 27 prosenttia. Arvossa mitattuna kasvua oli 15 prosenttia, eli 43,6 miljoonasta ecusta vuonna 1992 50 miljoonaan ecuun tutkimusjakson aikana.
- (50) Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien nahkaisten käsilaukkujen tuonnin osuus yhteisön markkinoista kasvoi 16 prosentista vuonna 1992 20 prosenttiin tutkimusjaksona.

3. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat ja hintojen alittaminen

- (51) Kuten väliaikaisessa asetuksessa on mainittu, kiinalaisten viejien yhteistyön puuttumisen vuoksi nahkaisten käsilaukkujen hintakehityksen selvittämiseen on käytetty virallisia tilastotietoja. Näin ollen nahkaisten käsilaukkujen keskimääräiset cif-tuontihinnat ovat laskeneet 9 prosentilla 5,29 ecusta yksikköä kohden vuonna 1992 4,79 ecuun yksikköä kohden tutkimusjakson aikana.
- (52) Hinnan alittavuus laskettiin asetuksessa (EY) N:o 209/97 käytetyn menetelmän mukaisesti, jolloin otokseen valittujen riippumattomien tuojien asiakastoimitusten tasolle mukautettuja cif-tuontihintoja verrattiin niiden yhteisön tuottajien myyntihintoihin yhteisössä, joiden tuotanto käsitti kaikkein tavallisimmat kyseisen kaupan tasolla myydyt mallit.

- (53) Kun vertailu ilmaistaan prosenttiosuutena yhteisön tuottajien myyntihinnoista, riippumattomien tuojien tuontihintojen kanssa suoritetusta vertailusta, sellaisina kuin nämä hinnat ovat väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen esitettyjen asianomaisten osapuolten perusteltujen väitteiden mukaisesti uudelleen laskettuina, nahkaisten käsilaukkujen osalta ilmenevä hintojen alittaminen nousee 31,4 prosentiksi.

4. Yhteisön tuotannonalan tilanne

a) Tuotanto

- (54) Yhteisön tuotannonalan nahkaisten käsilaukkujen tuotanto kasvoi noin 26,5 miljoonasta yksiköstä vuonna 1992 30,3 miljoonaan yksikköön tutkimusjakson aikana. Arvossa mitattuna tuotanto kasvoi noin 905 miljoonasta ecusta vuonna 1992 1 100 miljoonaan ecuun tutkimusjakson aikana eli 21 prosenttia.

b) Myynnin määrä

- (55) Yhteisön tuotannonalan valmistaman tuotannon myynnin määrän taantuminen yhteisössä vuoden 1992 ja tutkimusjakson välillä on vahvistettu. Myynti laski itse asiassa noin 21 miljoonasta yksiköstä vuonna 1992 20 miljoonaan yksikköön tutkimusajanjakson aikana, eli lasku oli noin 5 prosenttia. Arvossa mitattuna myynti laski noin 8 prosentilla noin 600 miljoonasta ecusta vuonna 1992 550 miljoonaan ecuun tutkimusjakson aikana.

c) Markkinaosuus

- (56) Yhteisön tuotannonalan osuus yhteisön markkinoista laski yksiköissä mitattuna noin 41 prosentista vuonna 1992 noin 39 prosenttiin tutkimusjakson aikana.

d) Kannattavuus ja työllisyys

- (57) Yhteisön tuottajien kannattavuus ja työllisyys on perusasetuksen 3 artiklan 8 kohdan mukaisesti laskettu suppeimman tuoteryhmän osalta, josta otokseen otetut yhteisön tuottajat antoivat tietoja, eli sekä nahasta että synteettisestä materiaalista valmistettujen käsilaukkujen osalta.

Tarkistettu painotettu keskimääräinen myynnin kannattavuus yhteisössä laski 5,9 prosentista vuonna 1992 1,3 prosenttiin tutkimusjakson aikana.

Kokonaismyynnistä yhteisön tuotannonala sai noin 5 prosentin kokonaisvoiton.

- (58) Käsilaukkualan työllisyysluvut, jotka on saatu ekstrapoloimalla yhteisön tuottajilta yhteisön etua tarkasteltaessa saatuja lukuja, osoittavat työllisyyden

taantuneen noin 18 600 henkilöstä vuonna 1992 14 000 henkilöön tutkimusjakson aikana, eli laskua oli 25 prosenttia.

5. Vahinkoa koskeva päätelmä

- (59) Yhteisön tuotannonalan taloudellisten mittarien tarkastelusta yhdessä tuonnin määrää ja tuontihintoja koskevien päätelmien kanssa ilmenee, että yhteisön tuottajien tilanne heikkeni vuoden 1992 ja tutkimusjakson välisenä aikana nahkaisten käsilaukkujen osalta. Kuten on osoitettu, yhteisön tuotannonala kärsi kokonaisuutena myynnin määrän laskusta, markkinaosuuden menetyksestä, taantuvasta työllisyydestä ja heikentyvästä kannattavuudesta yhteisön markkinoilla.
- (60) Tuotannon osalta viitataan edelleen siihen seikkaan, että yhteisön tuottajien vienti kasvoi merkittävästi.
- (61) Neuvoston käsityksen mukaan yhteisön teollisuuden tilanne on epävarma ja suuntaus näyttäisi edelleen olevan heikkenevä.

B. SYY-YHTEYS

1. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutukset

- (62) Kiinan kansantasavallasta tulevan nahkaisten käsilaukkujen tuonnin tunkeutuminen yhteisön markkinoille polkumyynnihinnoilla, jotka alittivat merkittävästi yhteisön tuottajien hinnat, tapahtui samanaikaisesti yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden menetyksen ja taloudellisen tilanteen heikkenemisen kanssa. Ottaen huomioon halpojen, polkumyynnillä tuotujen käsilaukkujen määrä, tutkimuksessa kävi ilmi, että monet yhteisön tuottajat eivät pystyneet kilpailemaan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kanssa.
- (63) Koska kilpailu lisäksi ulottuu koko laukkuvalikoimaan ja koska yhteisössä valmistettujen ja Kiinan kansantasavallasta tuotujen tuotteiden jakelujärjestelmä on sama, hintojen alittamisen muodossa ilmenevä suuri hintaero on yhteisön tuotannonalan vaikean tilanteen välitön syy.
- (64) Näin ollen katsotaan, että Kiinan kansantasavallasta polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntyi merkittävästi ja tapahtuu todennäköisesti hinnoilla, jotka estävät hintojen nousu.

2. Muiden tekijöiden vaikutukset

- (65) On varmistettu, että muista tekijöistä mahdollisesti aiheutuvia yhteisön tuotannonalaan kohdistuvia vaikutuksia ei katsottu kyseisten tuontien aiheuttamiksi.
- (66) Tältä osin tietyt asianomaiset osapuolet viittasivat erityisesti Intiasta peräisin olevien käsilaukkujen yhteisöön suuntautuvaan tuontiin.
- Käytettävissä olevat Eurostat-tiedot osoittavat, että käsilaukkujen tuonnin määrä Intiasta pysyi vuoden 1992 ja tutkimusjakson välisenä aikana vakaana noin 5 miljoonassa yksikössä. Tuontihinnat kasvoivat noin 8 ecusta vuonna 1992 noin 9,2 ecuun tutkimusjakson aikana, eli kasvua oli 15 prosenttia, ja ne ylittivät selvästi kiinalaisten käsilaukkujen hinnat. Intiasta tuotujen käsilaukkujen määrällinen osuus yhteisön markkinoista laski 4 prosentilla vuoden 1992 ja tutkimusjakson välillä.

- (67) Nahkaisten käsilaukkujen tuonti Hongkongista kasvoi yksiköissä mitattuna noin 400 000 yksiköstä vuonna 1992 noin 750 000 yksikköön tutkimusjakson aikana. Suhteessa käsilaukkujen yhteisöön tapahtuvaan kokonaistuontiin Hongkong kasvatti osuutensa yhteisöön suuntautuvaan käsilaukkujen tuonnin määrästä 1,9 prosentista vuonna 1992 3,3 prosenttiin tutkimusjakson aikana. Hongkongista peräisin olevien käsilaukkujen tuonnin osuus yhteisön markkinoista on kuitenkin pysynyt suhteellisen alhaisena kasvaen määrältään 0,6 prosentista vuonna 1992 1,4 prosenttiin tutkimusjakson aikana.

- (68) Kolmansista maista tulevan tuonnin osuus kokonaistuonnista laski 32 prosentista vuonna 1992 30 prosenttiin tutkimusjakson aikana. Tämän tuonnin osuus yhteisön markkinoista laski 12 prosentista vuonna 1992 11 prosenttiin tutkimusjakson aikana.

Olisi huomattava, että kaikista kolmansista maista Kiinan kansantasavallasta lukuun ottamatta tulevan tuonnin osuus yhteisön markkinoista pysyi vakaana vuodesta 1992 tutkimusjaksoon ja että tämä osuus oli yksiköissä mitattuna 23 prosenttia.

3. Syy-yhteyttä koskeva johtopäätös

- (69) Vaikka tietyt muut tekijät ovat voineet erikseen tarkasteltuina myötävaikuttaa yhteisön tuotannonalan vaikeaan tilanteeseen, Kiinan kansantasavallasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin suuri määrä uhkaa aiheuttaa merkittävää vahinkoa

yhteisön tuotannonalalle. Tämä johtopäätös perustuu edellä käsiteltyihin eri tekijöihin ja erityisesti hinnan alittavuuden tasoon, Kiinasta tuotujen käsilaukkujen yhteisön tuotannonalan kustannuksella saamaan markkinaosuuteen sekä yhteisön tuottajien kannattavuuden heikkenemiseen.

C. YHTEISÖN ETU

1. Yleisiä huomioita

- (70) Asetuksen (EY) N:o 209/97 johdanto-osan 76 kappaleen ja sitä seuraavien kappaleiden perusteella olisi muistettava, että kyseisessä asetuksessa arviointiin useita erilaisia etuja, yhteisön tuotannonalan, tuojien, jakelijoiden ja vähittäismyyjien etu mukaan lukien, ja että komissio teki sen väliaikaisen päätelmän, ettei ollut pakottavia syitä olla toteuttamatta kyseisen tuonnin vastaisia toimenpiteitä. Lisäksi komissio tarkasteli useita yhteisön etua koskevia seikkoja, joiden osalta ei ollut riittävästi näyttöä väliaikaisen määrittämisen yhteydessä.

2. Vaikutus yhteisön tuotannonalaan

a) Tuotannonalan nykytilanne

- (71) Tiedot, joita saatiin niiltä 50 yhteisön tuottajalta, jotka vastasivat asianomaisille osapuolille lähetettyihin ja yhteisön etua koskeviin kyselylomakkeisiin ja jotka edustavat noin 20:tä prosenttia yhteisön käsilaukkujen kokonaistuotannosta, osoittavat, että suuri osa yhteisön tuotannosta koostuu nahkaisista käsilaukuista. Arvossa mitattuna 93 prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta on nahkaisia käsilaukkuja.
- (72) Muotoilu, tuotekehittäminen ja laatu lisäävät yhteisössä huomattavasti tuotteen luovaa arvoa. Yhteisön tuottajilla on nahka-alan erityistä taitotietoa, joka juontaa juurensa tämän alan pitkistä perinteistä yhteisössä.
- (73) Yhteisön tuotannonalan osuus yhteisön nahkakäsilaukkujen markkinoista oli tutkimusjakson aikana 39 prosenttia, mikä on osoitus yhteisön tuotannonalan taloudellisesta merkityksestä.
- (74) Yhteisön tuotannonalan elinkelpoisuus käy ilmi myös teollisuuden menestymisestä vientimarkkinoilla, joka on merkittävää ja lisääntyvää "made in

Europe" -käsilaukkujen vientiä edistävien tuotemerkkien ansiota. Yhteisön tuotannonalan harjoittama nahkaisten käsilaukkujen vienti kasvoi noin 6 miljoonasta yksiköstä vuonna 1992 noin 10 miljoonaan yksikköön tutkimusjakson aikana.

b) Toimenpiteiden käyttöön ottamisen/ottamatta jättämisen vaikutukset

- (75) Mikäli polkumyynnin vastaisiin toimenpiteisiin ei ryhdyttäisi, ei ole mitään seikkaa, joka osoittaisi, että yhteisön tuotannonalan epäsuotuisa tilanne ei jatkuisi kyseisen sinänsä elinkelpoisen ja kilpailukykyisen tuotannonalan vahingoksi.
- (76) On tarkasteltu tuontia harjoittavien tuottajien tilannetta yhteisössä, ja on päätelty, että suurin osa komission tutkimista yrityksistä valmistaa nahkakäsilaukkuja yhteisössä ja tuo synteettisiä käsilaukkuja Kiinan kansantasavallasta. Jos nämä tuottajat tuovat myös nahkakäsilaukkuja, niiden tuonti on yleensä toissijaista muuhun toimintaan nähden.

3. Vaikutus tuojiin ja kauppiaisiin

- (77) Lisätutkimuksissa ilmeni, että väliaikaisen polkumyynnitullin kokonaismäärä (39,2 prosenttia) jakautuu yleensä samoin osuuksiin jakelutien eri tasojen, erityisesti tuojan, vähittäismyyjän ja kuluttajan kesken. Tämä näyttää olevan mahdollista sen vuoksi, että tuonti- ja vähittäismyyntiportaassa lisätyn hinnan osuus on keskimäärin noin 70 prosenttia cif-hinnasta, 14 prosentin voitto liikevaihdosta mukaan lukien.
- (78) Mahdollisten lopullisten toimenpiteiden tuojiin ja kauppiaisiin kohdistuvia vaikutuksia on tarkasteltava kyseistä tuotetta koskevien päätelmien perusteella. Toimenpiteiden soveltamisalan kaventaminen ainoastaan nahkakäsilaukkuihin (ks. 118 kappale ja sitä seuraavat kappaleet) rajoittaa toimenpiteiden vaikutukset ainoastaan niihin osapuoliin kohdistuviksi, joita asia tällöin koskee.
- (79) Jotkut tuojat väittivät olleensa pakotettuja lopettamaan toimintansa tai joutuneensa taloudellisiin vaikeuksiin. Koska tuojat ostavat yleensä USA:n dollareilla, USA:n dollarin vahvuus suhteessa Euroopan valuuttoihin aiheuttaa heille tällä hetkellä ongelmia. Johtopäätöksenä on siten, että joidenkin tuojien ja kauppiaiden heikko taloudellinen tilanne johtuu myös valuuttakurssien heilahteluista.

- (80) Väitteestä, jonka mukaisesti polkumyynnitullien käyttöön ottaminen ei lisää yhteisön tuottajien myyntiä vaan saisi tuojat ostamaan muista kolmansista maista, olisi todettava, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarkoituksena ei suinkaan ole rajoittaa kolmansista maista normaalitasoisilla hinnoilla tapahtuvaa tuontia. Lisäksi tutkimuksessa ilmeni olevan epätodennäköistä, että huomattava osa tuojista turvautuisi muiden kolmansien maiden nahkakäsilaukkuihin, sillä Kiinan kansantasavallassa on nykyään nahkakäsilaukkujen valmistamiseen tarvittavaa ammattitaitoista työvoimaa ja taitotietoa.
- (81) Edellä esitetty huomioon ottaen nahasta valmistettujen käsilaukkujen tuontiin kohdistuvat toimenpiteet eivät todennäköisesti vaaranna jakelutien kaupallista tulosta.

4. Vaikutus kuluttajiin

- (82) Kuten edellä todettiin, tullin kokonaismäärä jakautuu nykyään jakelutien eri portaiden kesken. Tullin vaikutus, joka kohdistuu kuluttajiin nousevien hintojen muodossa, ei tämän vuoksi todennäköisesti ole suurempi kuin 9 prosenttia.
- (83) Koska nahkakäsilaukut ovat lisäksi muotituotteita, joita ei osteta säännöllisesti, kuluttajahintojen lievää nousua olisi myös tarkasteltava kuluttajalla käsilaukusta oleva selkeytymätön hintamielikuva huomioiden, eikä nousu todennäköisesti merkittävästi vaikuta kysyntään pitkällä aikavälillä.
- (84) Näin ollen ei ole odotettavissa, että nahkakäsilaukkujen tuontia koskevilla lopullisilla toimenpiteillä olisi merkittävää kuluttajiin kohdistuvaa vaikutusta.

5. Yhteisön etua koskeva johtopäätös

- (85) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että asetuksessa (EY) N:o 209/97 tehdyt yhteisön etua koskevat komission johtopäätökset olisi vahvistettava nahkakäsilaukkujen osalta. Ei ole pakottavia syitä päätellä, että lopullisten toimenpiteiden hyväksyminen ei olisi yhteisön edun mukaista.

H. SYNTEETTISET KÄSILAUKUT

A. VAHINKO

1. Kulutus yhteisön markkinoilla

- (86) Vuoden 1992 ja tutkimusjakson välisenä aikana synteettisten käsilaukkujen kulutus yhteisössä

kasvoi 73 miljoonasta yksiköstä 96 miljoonaan yksikköön eli kasvua oli noin 31 prosenttia.

2. Tuonnin määrä ja markkinaosuus

- (87) Vuoden 1992 ja tutkimusjakson välisenä aikana Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien synteettisten käsilaukkujen tuonti kasvoi 53 miljoonasta yksiköstä 78 miljoonaan yksikköön, eli 47 prosenttia. Arvossa mitattuna kasvua oli 31 prosenttia 152 miljoonasta ecusta vuonna 1992 199 miljoonaan ecuun tutkimusjakson aikana.
- (88) Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien käsilaukkujen tuonnin osuus yhteisön markkinoista kasvoi 73 prosentista vuonna 1992 81 prosenttiin tutkimusjakson aikana.

3. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat ja hintojen alittavuus

- (89) Eurostat-tietojen mukainen synteettisten käsilaukkujen keskimääräinen cif-tuontihinta laski 10 prosentilla 2,8 ecusta yksikköä kohden vuonna 1992 2,5 ecuun yksikköä kohden tutkimusjakson aikana.
- (90) Synteettisten käsilaukkujen hinnan alittavuus on 27,8 prosenttia.

4. Yhteisön tuotannonalan tilanne

a) Tuotanto

- (91) Yhteisön tuotannonalan synteettisten käsilaukkujen arvioitu tuotanto on vuoden 1992 ja tutkimusjakson välillä pysynyt vakaana noin 14 miljoonassa yksikössä.

b) Myynnin määrä

- (92) Yhteisön teollisuuden valmistamien käsilaukkujen myynnin taantumaksi vuoden 1992 ja tutkimusjakson välillä todettiin noin 70 prosenttia. Myynti vähenikin noin 6 miljoonasta yksiköstä vuonna 1992 noin 2 miljoonaan yksikköön tutkimusjakson aikana.

c) Markkinaosuus

- (93) Yhteisön tuotannonalan osuus yhteisön markkinoista laski yksiköissä mitattuna noin 9 prosentista vuonna 1992 noin 3 prosenttiin tutkimusjakson aikana.

d) *Kannattavuus ja työllisyys*

- (94) Yhteisön tuottajien kokonaiskannattavuus laski asteittain 5,9 prosentista vuonna 1992 1,3 prosenttiin tutkimusjakson aikana.
- (95) Käsilaukkualan työllisyys taantui 18 600 henkilöstä vuonna 1992 14 000 henkilöön tutkimusjakson aikana, mikä vastaa 25 prosentin laskua.

5. Vahinkoa koskeva johtopäätös

- (96) Katsotaan, että yhteisön synteettisten käsilaukkujen tuotannonala kärsi perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.
- (97) Tämä johtuu yhteisön tuotannonalan taloudellisten tekijöiden heikkenemisestä vuoden 1992 ja tutkimusjakson välisenä kautena ja erityisesti myyntimäärän taantumisesta, markkinaosuuden menetyksestä, taantuvasta työllisyydestä ja heikentyvästä kannattavuudesta, joita on tarkasteltu ottamalla huomioon Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien synteettisten käsilaukkujen tuonnin määrä ja hinta.

B. SYY-YHTEYS**1. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutukset**

- (98) Edellä esitetyt havainnot huomioon ottaen katsotaan, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien synteettisten käsilaukkujen tuonti vaikutti erikseen tarkasteltuna merkittävästi yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.
- (99) Koska yhteisössä valmistetut ja Kiinan kansantasavallasta tuodut synteettiset käsilaukut kilpailevat keskenään koko laukkuvalikoiman osalta ja koska molemmilla tuotteilla on sama jakelujärjestelmä, todettu hinnan alittavuus osoittaa, että Kiinan kansantasavallasta tuleva synteettisten käsilaukkujen tuonti vahingoitti erikseen tarkasteltuna merkittävästi yhteisön teollisuutta.

2. Muiden tekijöiden vaikutukset: tuonti kolmansista maista

- (100) Komissio on tarkastellut, millainen vaikutus muilla tekijöillä kuin Kiinan kansantasavallasta tulevalla synteettisten käsilaukkujen tuonnilla eli erityisesti muista kolmansista maista tulevalla tuonnilla oli yhteisön tuotannonalalle.

(101) Intian osalta käytettävissä olevat Eurostat-tiedot osoittavat, että vaikka Intiasta tulevan tuonnin määrä kasvoi 1,6 miljoonasta yksiköstä vuonna 1992 3,4 miljoonaan yksikköön tutkimusjakson aikana, sen osuus yhteisöön tuotujen synteettisten käsilaukkujen kokonaistuonnista kasvoi ainoastaan 2,6 prosentista vuonna 1992 3,6 prosenttiin tutkimusjakson aikana. Intiasta tulevan tuonnin osuus synteettisten käsilaukkujen yhteisön markkinoista pysyi alhaisena ja oli 3,5 prosenttia tutkimusjakson aikana.

(102) Hongkongista tuleva synteettisten käsilaukkujen tuonti kasvoi yksiköissä mitattuna 1,5 yksiköstä vuonna 1992 6,5 yksikköön tutkimusjakson aikana. Kyseisen tuonnin osuus yhteisön synteettisten käsilaukkujen markkinoista pysyi kuitenkin suhteellisen alhaisena ja kasvoi 2 prosentista vuonna 1992 7 prosenttiin tutkimusjakson aikana.

(103) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin osuus synteettisten käsilaukkujen kokonaistuonnista yhteisöön aleni 11 prosentista vuonna 1992 5,5 prosenttiin tutkimusjakson aikana. Kyseisen tuonnin osuus synteettisten käsilaukkujen yhteisön markkinoista aleni 9,7 prosentista vuonna 1992 5 prosenttiin tutkimusjakson aikana.

3. Syy-yhteyttä koskeva johtopäätös

- (104) Edeltävä tarkastelu osoittaa, että vaikka tietyt muut tekijät ovatkin voineet vaikuttaa yhteisön tuotannonalan kärsimään vahinkoon, katsotaan, että Kiinan kansantasavallasta polkumyynnihinnalla tuotujen synteettisten käsilaukkujen suuri määrä aiheutti erikseen tarkasteltuna merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

C. YHTEISÖN ETU**1. Yhteisön tuotannonala**

- (105) Synteettisten käsilaukkujen yhteisön tuotannonalaa koskevista osoittimista ilmenee, etty yhteisön teollisuus ei todennäköisesti hyötyisi mahdollisista polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä. Toimenpiteiden käyttöön ottaminen ei johtaisi synteettisiä käsilaukkuja todennäköisesti valmistavien yhteisön tuottajien myynnin kasvuun ottaen huomioon, että synteettisiä käsilaukkuja todennäköisesti hankittaisiin keskipitkällä aikavälillä muista kolmansista maista. Onkin todettu, että synteettisen alan tuotantoprosessi on luonteeltaan sellainen, että se voidaan lyhyessä ajassa siirtää johonkin muuhun kolmanteen maahan. Tietyt asianomaiset osapuolet ovat

jopa hankkineet todisteita siitä, että näin on jo paikoitellen tapahtunut. Näin ollen voidaan perustellusti odottaa, että suurin osa polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollisista määrällisistä hintaeduista ei koituisi yhteisön tuotannonalan vaan muista kolmansista maista tulevan tuonnin hyväksi.

Toisaalta ei myöskään ole odotettavissa, että yhteisön synteettisten käsilaukkujen valmistajien työllisyys heikkenisi merkittävästi, sillä yhteisön teollisuuden painopiste on vientimarkkinoissa.

- (106) Toimenpiteiden ottamisesta pidättymisen seuraukset synteettisten käsilaukkujen yhteisön tuottajien työllisyyteen ovat lisäksi suhteellisen rajalliset ottaen huomioon yhteisössä tuotettujen synteettisten käsilaukkujen myynnin vähäisen määrän yhteisössä ja tästä tuotannosta aiheutuvan arviolta 500 työntekijän työllistämisen. Vaikka nämä työpaikat joutuisivat kohtaamaan Kiinan kansantasavallasta polkumyynnillä tapahtuvan käsilaukkujen tuonnin aiheuttaman kilpailun, lukua on verrattava yhteisön koko käsilaukkualan noin 14 000 työntekijään. Tältä osin on odotettavissa, että yhteisön nahasta valmistettujen käsilaukkujen valmistajien myynnin määrällinen kasvu tasoittanee mahdolliset negatiiviset työllisyysvaikutukset.

2. Vaikutus tuojiin ja kauppiaisiin

- (107) Koska Kiinan kansantasavallasta tulevan tuonnin osuus synteettisten käsilaukkujen yhteisön markkinoista on huomattava, väliaikaisen tullin määräisten lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen vaikuttaisi merkittävästi yhteisön tuojiin ja kauppiaisiin.
- (108) Yhteisön tuotannonalan ja Kiinan kansantasavallan markkinaosuuksien vertailu (noin 2 prosenttia ja 80 prosenttia tutkimusjakson aikana) viittaa siihen, että toimenpiteistä aiheutuva tuotteen tuojiin ja kauppiaisiin kohdistuva haitallinen vaikutus olisi selvästi kohtuuttomassa suhteessa etuihin, joita yhteisön teollisuus polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä mahdollisesti lyhyellä aikavälillä saisi.
- (109) Synteettisten käsilaukkujen jakeluketjun arvioitu työllisyys on noin 4 100 työntekijää. Katsotaan, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen synteettisten käsilaukkujen tuonnissa vaikuttaisi ainakin keksipitkällä aikavälillä haitallisesti työllisyyteen. Koska oletettu hankintalähteen vaihtaminen muihin kolmansiin maihin tapahtuisi keskipitkällä aikavälillä, on odotettavissa, että tällä välin ollaan vaarassa menettää ainakin joitakin työpaikkoja laukkujen jälleenmyynnin alalla.

3. Vaikutus kuluttajiin

- (110) Tältä osin on muistettava, että lopullisen tullin käyttöön ottaminen heikentäisi ainakin lyhyellä aikavälillä tarjontaa ja rajoittaisi siten kuluttajan valinnanvapautta.

Vaikutusta, joka kohdistuisi kuluttajiin tietyn suuruisen hinnannousun muodossa, on myös tarkasteltava ottamalla huomioon, että yhteisön tuottaja ei todennäköisesti hyötyisi siitä ja että vaikutukset jakelutiehen olisivat kielteiset.

4. Yhteisön etua koskeva johtopäätös

- (111) Koska edellä esitetyt tosiseikat ja suuntaukset eroavat olennaisesti nahasta valmistettuja käsilaukkuja koskevista todetuista tosiseikoista ja tämän alan suuntauksista, katsotaan, että on olemassa pakottavia syitä, joiden mukaan synteettisiä käsilaukkujen koskevien lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen ei ole yhteisön edun mukaista. Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien synteettisten käsilaukkujen tuontia koskevien lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden haitallinen vaikutus olisi kohtuuton suhteessa yhteisön tuotannonalan näistä toimenpiteistä mahdollisesti saamiin etuihin.

I. TULLI

1. Nahasta valmistetut käsilaukut

- (112) Jotkut asianosaiset osapuolet väittivät, että tulli olisi vahvistettava muuttuvaksi. Koska nahkakäsilaukkujen valikoima kuitenkin on hyvin laaja ja koska kilpailun katsotaan koskevan nahkakäsilaukkujen koko valikoimaa eikä ainoastaan halvemmän hintaluokan käsilaukkuja, katsotaan, että toimenpiteet olisi toteutettava arvotullin muodossa.

Tullin laatua koskevat väliaikaiset johtopäätökset siis vahvistetaan.

- (113) Vahinkokynnyksen laskeminen eli hinnan alittavuuden osalta neuvosto vahvistaa asetuksessa (EY) N:o 209/97 (103–105 kappale) noudatetun menetelyn. Näin ollen otokseen valittujen yhteisön tuot-

tajien painotettu keskimääräinen voittovajaus tutkimusjakson aikana lisättiin toodettuun hinnan alittavuuden prosenttilukuun. Nahkakäsilaukkujen painotetuksi keskimääräiseksi vahinkomarginaaliksi, joka ilmaistaan prosentuaalisena osuutena vapaasti yhteisön rajalla -hinnasta, saatiin tällä perusteella 38 prosenttia.

- (114) Yksilöllistä kohtelua vaatineiden ja sen saaneiden yritysten vahinkomarginaalit ilmaistuina prosentuaalisena osuuksina vapaasti yhteisön rajalla -hinnoista ovat seuraavat:

— Shiltonin osalta, koska todettu polkumyymtimarginaali oli nolla, on perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti katsottu, että yksilöllistä vahinkomarginaalia ei ole tarpeen laskea.

— Picardin osalta vahinkomarginaali on 32,7 prosenttia.

- (115) Koska vahingon poistamisen vaatima taso on todettua polkumyymtimarginaalia alhaisempi, vapaasti rajalla -hinnan perusteella lasketun polkumyymtitullin olisi perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti oltava 38 prosenttia.

- (116) Yksilöllistä kohtelua vaatineiden ja sen saaneiden yritysten polkumyymtitullit olisi vahvistettava seuraavasti:

— Shilton: nolla.

— Picard: 7,7 prosenttia, mikä vastaa yritykselle vahvistettua polkumyymtimarginaalia.

2. Synteettiset käsilaukut

- (117) Koska katsotaan, että on olemassa pakottavia syitä olla vahvistamatta synteettisiä käsilaukkuja koskevia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, menettely olisi päätettävä muovikäsilaukkujen (CN-koodi 4202 22 10) ja tekstiilikäsilaukkujen (CN-koodi 4202 22 90) osalta.

J. VÄLIAIKAISTEN TULLIEN KANTAMINEN

- (118) Koska yhteisön tuotannonalaa uhkaa merkittävä vahinko nahasta valmistettujen käsilaukkujen osalta, neuvosto katsoo perusasetuksen 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti aiheelliseksi päättää, että asetuksen (EY) N:o 209/97 nojalla väliaikaisen

tullin kantamisella vakuudeksi saadut määrät on vapautettava.

- (119) Muovista ja tekstiilistä valmistettujen käsilaukkujen väliaikaisten tullien vakuutena olevat määrät olisi myös vapautettava.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyymtitulli Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien ulkopinnaltaan nahkaisten, tekonahkaisten tai kiiltonahkaisten ja CN-koodiin 4202 21 00 kuuluvien käsilaukkujen tuonnissa.

2. Tätä asetusta sovellettaessa nahasta valmistettuina käsilaukkuina pidetään käsilaukkuja, joissa joko on tai ei ole olkahihnaa, kahvattomat käsilaukut mukaan lukien, ja joiden ulkopinta on nahkaa, tekonahkaa tai kiiltonahkaa ja joiden ensisijaiseksi käyttötarkoitukseksi on suunniteltu pienikokoisten henkilökohtaisten tavaroiden, kuten avainten, lompakoiden, kauneudenhoitovälineiden ja savukkeiden säilyttäminen kyseisten käsilaukkujen koosta ja muodosta riippumatta.

3. Tullin määrä on 38 prosenttia vapaasti rajalla tullamattomana -nettohinnasta (Taric 8900) muiden kuin jäljempänä esitettyjen yritysten valmistamien nahkaisten käsilaukkujen osalta, joihin sovelletaan seuraavia tulleja:

— Jane Shilton (Pacific) Ltd.: 0,0 prosenttia (Taric-lisäkoodi 8961)

— Gebr. Picard International.: 7,7 prosenttia (Taric-lisäkoodi 8087).

2 artikla

1. Ulkopinnaltaan muovia tai tekstiiliainetta olevien ja CN-koodeihin 4202 22 10 ja 4202 22 90 kuuluvien käsilaukkujen tuontia koskeva polkumyymtimenettely päätetään.

2. Komission asetuksen (EY) N:o 209/97 mukaisesti väliaikaisten polkumyymtitullien vakuutena olevat määrät vapautetaan.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä elokuuta 1997.

Neuvoston puolesta

J. POOS

Puheenjohtaja

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 9 päivänä heinäkuuta 1997,

avoimen verkon tarjontaan (ONP) kuuluviin 2-johtimisiin analogisiin kiinteisiin johtoihin liitettävien päätelaitteiden yleisiä liitântävaatimuksia koskevista yhteisistä teknisistä määräyksistä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(97/486/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1 artikla

ottaa huomioon telepätelaitteita ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroista tunnustamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 29 päivänä huhtikuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/263/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/68/ETY⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan,

1. Tätä päätöstä sovelletaan päätelaitteisiin, jotka on tarkoitus liittää yleiseen televerkkoon normaalilaatuisen tai erityislaatuisen puheen kaistanleveyden omaavien avoimen verkon tarjontaan (ONP) kuuluvien 2-johtimisten analogisten kiinteiden johtojen liityntäpisteisiin ja jotka kuuluvat tämän päätöksen 2 artiklan 1 kohdassa määritellyn yhdenmukaistetun standardin soveltamisalaan.

2. Tässä päätöksessä vahvistetaan yhteiset tekniset määräykset 1 kohdassa tarkoitettujen päätelaitteiden yleisistä liitântävaatimuksista.

sekä katsoo, että

2 artikla

komissio on toteuttanut toimenpiteen sellaisten päätelaitetyyppien yksilöimiseksi, joita varten tarvitaan yhteiset tekniset määräykset, sekä määritellyt kyseisten määräysten soveltamisalan,

1. Yhteiset tekniset määräykset sisältävät yhdenmukaistetun standardin, jonka toimivaltainen standardointielin on valmistellut ja joka vastaa soveltuvin osin direktiivin 91/263/ETY 4 artiklan c, d ja f alakohdassa tarkoitettuja olennaisia vaatimuksia. Viittaus standardiin on liitteessä.

olisi vahvistettava vastaavat yhdenmukaistetut standardit tai niiden osat, jotka vastaavat yhteisiksi teknisiksi määräyksiksi muutettavia olennaisia vaatimuksia, ja

2. Tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien päätelaitteiden on oltava 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisten teknisten määräysten mukaisia ja täytettävä direktiivin 91/263/ETY 4 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettujen olennaisien vaatimusten ja muiden sovellettavien direktiivien, erityisesti neuvoston direktiivien 73/23/ETY⁽³⁾ ja 89/336/ETY⁽⁴⁾ vaatimukset.

tässä päätöksessä vahvistetut yhteiset tekniset määräykset ovat ACTE-komitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 128, 23.5.1991, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 220, 31.8.1993, s. 1

⁽³⁾ EYVL N:o L 77, 26.3.1973, s. 29

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 139, 23.5.1989, s. 19

3 artikla

Direktiivin 91/263/ETY 9 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen suorittamiseen nimettyjen ilmoitettujen laitosten on tämän päätöksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen päätelaitteiden osalta käytettävä tämän päätöksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhdenmukaistettua standardia tai varmistettava sen käyttö vuoden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 9 päivänä heinäkuuta 1997.

Komission puolesta

Martin BANGEMANN

Komission jäsen

*LIITE***Viittaus sovellettavaan yhdenmukaistettuun standardiin**

Tämän päätöksen 2 artiklassa tarkoitettu yhdenmukaistettu standardi on:

Yritysten telejärjestelmä (BTC);

Avoimen verkon tarjoamisen (ONP) tekniset vaatimukset;

Normaalilaatuisen ja erityislaatuisen puheen kaistanleveys; 2-johtimiset analogiset kiinteät johdot (A20 ja A2S);

Päätelaitteita koskevat liitântävaatimukset

ETSI

Euroopan telealan standardointilaitos (ETSI)

ETSI:n sihteeristö

TBR 15 — tammikuu 1997

(lukuun ottamatta alkusanoja)

Lisätietoja

Euroopan telealan standardointilaitos on neuvoston direktiivin 83/189/ETY⁽¹⁾ mukaisesti tunnustettu.

Edellä mainittu yhdenmukaistettu standardi on laadittu valtuuden mukaan, joka on myönnetty neuvoston direktiivissä 83/189/ETY säädettyjen, asian kannalta merkityksellisten menettelyjen mukaisesti.

Mainitun yhdenmukaistetun standardin saa kokonaisuudessaan osoitteesta:

European Telecommunications Standards Institute
650, route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex

Euroopan yhteisöjen komissio
DG XIII/A/2 — (BU 31, 1/7)
Rue de la Loi 200/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 9 päivänä heinäkuuta 1997,

avoimen verkon tarjontaan (ONP) kuuluviin 4-johtimisiin analogisiin kiinteisiin johtoihin liitettävien päätelaitteiden yleisiä liitântävaatimuksia koskevista yhteisistä teknisistä määräyksistä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(97/487/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

2 artikla

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon telepätelaitteita ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroista tunnustamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 29 päivänä huhtikuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/263/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 93/68/ETY⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan toisen luetelmakohdan,

sekä katsoo, että

komissio on toteuttanut toimenpiteen sellaisten päätelaitetyyppien yksilöimiseksi, joita varten tarvitaan yhteiset tekniset määräykset, sekä määritellyt kyseisten määräysten soveltamisalan,

olisi vahvistettava vastaavat yhdenmukaistetut standardit tai niiden osat, jotka vastaavat yhteisiksi teknisiksi määräyksiksi muutettavia olennaisia vaatimuksia, ja

tässä päätöksessä vahvistetut yhteiset tekniset määräykset ovat ACTE-komitean lausunnon mukaiset,

1. Yhteiset tekniset määräykset sisältävät yhdenmukaistetun standardin, jonka toimivaltainen standardointielin on valmistellut ja joka vastaa soveltuvin osin direktiivin 91/263/ETY 4 artiklan c, d ja f alakohdassa tarkoitettuja olennaisia vaatimuksia. Viittaus standardiin on liitteessä.

2. Tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien päätelaitteiden on oltava 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisten teknisten määräysten mukaisia ja täytettävä direktiivin 91/263/ETY 4 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettujen olennaisien vaatimusten ja muiden sovellettävien direktiivien, erityisesti neuvoston direktiivien 73/23/ETY⁽³⁾ ja 89/336/ETY⁽⁴⁾ vaatimukset.

3 artikla

Direktiivin 91/263/ETY 9 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen suorittamiseen nimettyjen ilmoitettujen laitosten on tämän päätöksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen päätelaitteiden osalta käytettävä tämän päätöksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhdenmukaistettua standardia tai varmistettava sen käyttö vuoden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Tätä päätöstä sovelletaan päätelaitteisiin, jotka on tarkoitus liittää yleiseen televerkkoon normaalilaatuisen tai erityislaatuisen puheen kaistanleveyden omaavien avoimen verkon tarjontaan (ONP) kuuluvien 4-johtimisten analogisten kiinteiden johtojen liityntäpisteisiin ja jotka kuuluvat tämän päätöksen 2 artiklan 1 kohdassa määritellyn yhdenmukaistetun standardin soveltamisalaan.

2. Tässä päätöksessä vahvistetaan yhteiset tekniset määräykset 1 kohdassa tarkoitettujen päätelaitteiden yleisistä liitântävaatimuksista.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 9 päivänä heinäkuuta 1997.

Komission puolesta

Martin BANGEMANN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 128, 23.5.1991, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 220, 31.8.1993, s. 1

⁽³⁾ EYVL N:o L 77, 26.3.1973, s. 29

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 139, 23.5.1989, s. 19

*LIITE***Viittaus sovellettavaan yhdenmukaistettuun standardiin**

Tämän päätöksen 2 artiklassa tarkoitettu yhdenmukaistettu standardi on:

Yritysten telejärjestelmä (BTC);

Avoimen verkon tarjoamisen (ONP) tekniset vaatimukset;

Normaalilaatuisen ja erityislaatuisen puheen kaistanleveys; 4-johtimiset analogiset kiinteät johdot (A40 ja A4S);

Päätelaitteita koskevat liitintävaatimukset

ETSI

Euroopan telealan standardointilaitos (ETSI)

ETSI:n sihteeristö

TBR 17 — tammikuu 1997

(lukuun ottamatta alkusanoja)

Lisätietoja

Euroopan telealan standardointilaitos on neuvoston direktiivin 83/189/ETY⁽¹⁾ mukaisesti tunnustettu.

Edellä mainittu yhdenmukaistettu standardi on laadittu valtuuden mukaan, joka on myönnetty neuvoston direktiivissä 83/189/ETY säädettyjen, asian kannalta merkityksellisten menettelyjen mukaisesti.

Mainitun yhdenmukaistetun standardin saa kokonaisuudessaan osoitteesta:

European Telecommunications Standards Institute
650, route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex

Euroopan yhteisöjen komissio
DG XIII/A/2 — (BU 31, 1/7)
Rue de la Loi 200/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 28 päivänä heinäkuuta 1997,

luvan antamisesta jäsenvaltioille säätää poikkeuksia tiettyihin Etelä-Afrikan tasavallasta peräisin olevia istutettaviksi tarkoitettuja mansikoita (*Fragaria L.*), siemeniä lukuun ottamatta, koskeviin neuvoston direktiivin 77/93/ETY säännöksiin

(97/488/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvien tai kasvituotteiden haitallisten organismien yhteisöön kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 21 päivänä joulukuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 77/93/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 97/14/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 14 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan esittämän pyynnön,

sekä katsoo, että

direktiivin 77/93/ETY säännösten mukaisesti Euroopan ulkopuolisista maista, lukuun ottamatta Välimeren maita, Australiaa, Uutta-Seelantia, Kanadaa ja Amerikan yhdysvaltojen mantereella sijaitsevia osavaltioita, peräisin olevia istutettaviksi tarkoitettuja mansikoita (*Fragaria L.*), siemeniä lukuun ottamatta, ei periaatteessa saa tuoda yhteisöön,

Etelä-Afrikan tasavallassa on kiinnostusta *Fragaria L.* -suvun istutettaviksi tarkoitettujen kasvien, siemeniä lukuun ottamatta, kasvattamiseen erään jäsenvaltion toimittamista kasveista kasvukauden pidentämiseksi; nämä kasvit voitaisiin myöhemmin tuoda takaisin yhteisöön istutettaviksi hedelmäntuotantoa varten,

vaikuttaa siltä, että kyseisen mainittujen kasvien yhteisöön tuonnin osalta asianomaisen jäsenvaltion antamien tietojen perusteella kyseisiä kasveja voidaan kasvattaa Etelä-Afrikan tasavallassa Itä-Kapmaan provinssissa sijaitsevalla Elliotin alueella riittävien terveyteen liittyvien edellytysten mukaisesti,

edellyttäen, että tietyt tekniset vaatimukset täytetään, tällä hetkellä saatavissa olevan tiedon perusteella ja näissä

olosuhteissa ei ole vaaraa, että *Fragaria L.* -suvun kasveja haittaavia haitallisia organismeja leviäisi,

komissio varmistaa, että Etelä-Afrikan tasavalta toimittaa edelleen kaiken Etelä-Afrikan tasavallan mansikantaimituotannon kasvinsuojelullisen aseman arvioimiseksi tarvittavan teknisen tiedon, ja

tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvinsuojelukomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Jäsenvaltioille annetaan lupa säätää 2 kohdassa vahvistetuin edellytyksin poikkeuksia direktiivin 77/93/ETY 4 artiklan 1 kohdasta Etelä-Afrikan tasavallasta peräisin olevia istutettaviksi tarkoitettuja mansikoita (*Fragaria L.*), siemeniä lukuun ottamatta, koskevien direktiivin liitteessä III olevan A osan 18 alakohdassa tarkoitettujen kieltojen osalta.

2. Direktiivin 77/93/ETY liitteiden I, II ja IV A osassa vahvistettujen mansikkakasveja koskevien vaatimusten lisäksi seuraavien erityisedellytysten on täyttyvä:

a) kasvit on tarkoitettu hedelmäntuotantoon yhteisössä, ja:

i) ne on tuotettu yksinomaan sellaisista emokasveista, jotka on varmennettu jäsenvaltion hyväksytyn varmennusjärjestelmän mukaisesti ja jotka on tuotu jostakin jäsenvaltiosta;

ii) ne on kasvatettu maapalstalla, joka:

— sijaitsee Itä-Kapmaassa Elliotin alueella,

— sijaitsee kaupallisesta mansikantuotannosta erillään olevalla alueella,

— sijaitsee vähintään yhden kilometrin päässä hedelmien tai rönsyjen tuotantoon tarkoitettusta mansikkasadosta, joka ei täytä tässä päätöksessä vahvistettuja edellytyksiä,

— sijaitsee vähintään 200 metrin päässä muista suvun *Fragaria* kasveista, jotka eivät täytä tässä päätöksessä vahvistettuja edellytyksiä, ja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 26, 31.1.1977, s. 20

⁽²⁾ EYVL N:o L 87, 2.4.1997, s. 17

- on ennen istutusta ja edellisen sadon maalta korjaamisen jälkeen tutkittu tarkoituksenmukaisilla menetelmillä tai käsitelty sen varmistamiseksi, että maaperä on vapaa haitallisista organismeista *Globodera pallida* (Stone) Behrens ja *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens mukaan lukien;
- iii) Etelä-Afrikan tasavallan kasvinsuojeluyksikkö on tarkastanut kasvit haitallisten organismien varalta virallisesti vähintään kolme kertaa kasvukaudella ja ennen vientiä sekä erityisesti seuraavien direktiivin 77/93/ETY liitteiden I ja II A osassa lueteltujen haitallisten organismien havaitsemiseksi:
- *Aphelenchoides besseyi* Christie
 - Arabiksen mosaiikkivirus (Arabis mosaic virus)
 - *Colletotrichum acutatum* Simmonds
 - *Globodera pallida* (Stone) Behrens
 - *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens
 - Mansikan kurttuvirus (Strawberry crinkle virus)
 - Mansikan lievä lehtireunan kellastumisvirus (Strawberry mild yellow edge virus)
 - *Xiphinema americanum* Cobb sensu lato (Euroopan ulkopuoliset populaatiot)
- sekä seuraavien haitallisten organismien, joita ei tiedetä esiintyvän yhteisössä, havaitsemiseksi:
- *Eremnus setulosus* (Boheman)
 - *Graphognathus leucoloma* (Boheman)
 - *Heteronychus arator* (Fabricius);
- iv) ne on iii alakohdassa tarkoitetuissa tarkastuksissa havaittu vapaiksi iii alakohdassa tarkoitetuista haitallisista organismeista;
- v) ennen vientiä ne on:
- ravisteltu puhtaiksi maa-aineksista tai muusta kasvualueaineksesta,
 - puhdistettu (eli niissä ei ole kasvijätteitä), ja niissä ei ole kukkia eikä hedelmiä;
- b) yhteisöön tarkoitettujen kasvien mukana on oltava kasvin terveystodistus, joka on myönnetty Etelä-Afrikan tasavallassa direktiivin 77/93/ETY 7 ja 12 artiklan mukaisesti kyseisessä direktiivissä vahvistetun, erityisesti vapautta a kohdan iii alakohdassa tarkoitetuista haitallisista organismeista koskevan tarkastuksen perusteella, ja jossa todetaan, että a alakohdan i, ii, iv ja v alakohdassa täsmennetyt vaatimuksia on noudatettu.
- Todistuksessa on ilmoitettava
- kohdassa "Tuholaisten torjunta ja/tai tuholaisten torjuntakäsittely" erittely ennen vientiä tehdystä viimeisestä käsittelystä tai käsittelyistä,
 - kohdassa "Lisäilmoitus" maininta "Tämä lähetys täyttää päätöksessä 97/488/EY vahvistetut edellytykset" sekä lajikkeen nimi ja se jäsenvaltion varmenusjärjestelmä, jonka mukaisesti emokasvit on varmennettu;
- c) kasvit on tuotava tätä poikkeusta hyväkseen käyttävän jäsenvaltion alueella sijaitsevien saapumispaikkojen kautta, jotka tätä poikkeusta hyväkseen käyttävä jäsenvaltio on tähän tarkoitukseen nimennyt;
- d) tuojan on ennen kasvien yhteisöön tuontia ilmoitettava kustakin tuontierästä 10 päivää aiemmin sen jäsenvaltion vastuullisille viranomaisille, johon kasvit tuodaan, ja kyseisen jäsenvaltion on toimitettava tähän ilmoitukseen sisältyvät tiedot komissiolle ja mainittava:
- aineiston tyyppi,
 - määrä,
 - ilmoitettu tuontipäivä ja vahvistettu saapumispaikka,
 - niiden f alakohdassa tarkoitettujen tilojen nimet ja osoitteet, joihin kasvit istutetaan.
- Tuojan on tuontihetkellä varmistettava edellä mainitun ennakkoilmoituksen tiedot. Tuojalle on ilmoitettava virallisesti ennen tuontia a, b, c, d, e ja f alakohdissa vahvistetuista edellytyksistä;
- e) direktiivissä 77/93/ETY tarkoitettujen, tätä poikkeusta hyväkseen käyttävän jäsenvaltion vastuullisten viranomaisten on suoritettava mainitun direktiivin 12 artiklassa tarkoitettujen tarkastukset tarvittaessa tutkimukset mukaan lukien tarvittaessa yhteistyössä sen jäsenvaltion vastuullisten viranomaisten kanssa, johon kasvit istutetaan. Komissio määrittelee, missä määrin mainitun direktiivin 19 a artiklan 3 kohdan toisen luetelmakohdan toisessa vaihtoehdossa tarkoitettujen tarkastukset yhdistetään kyseisen direktiivin 19 a artiklan 5 kohdan c alakohdan mukaiseen tarkastusohjelmaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 19 a artiklan 3 kohdan toisen luetelmakohdan ensimmäisessä vaihtoehdossa tarkoitettua valvontaa;
- f) kasvit voidaan istuttaa ainoastaan tiloihin, joiden omistajan nimet ja sijainnin osoitteet henkilö, joka aikoo istuttaa tämän päätöksen mukaisesti tuodut kasvit, on ilmoittanut sen jäsenvaltion mainituille vastuullisille viranomaisille, jossa nämä tilat sijaitsevat; jos istutuspaikka sijaitsee muussa jäsenvaltiossa kuin tätä poikkeusta hyväkseen käyttävässä jäsenvaltiossa, tätä poikkeusta hyväkseen käyttävän jäsenvaltion mainittujen vastuullisten viranomaisten on edellä mainitun tuojan ennakkoilmoituksen sadessaan ilmoitettava sen jäsenvaltion mainituille vastuullisille viranomaisille, johon kasvit istutetaan, niiden tilojen nimet ja osoitteet, joihin kasvit istutetaan;

g) tuontia seuraavan kasvukauden aikana sen jäsenvaltion, jossa kasvit istutetaan, mainitut vastuulliset viranomaiset tarkastavat sopivan osan kasveista soveltuvina aikoina f alakohdassa tarkoitetuissa tiloissa.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle 1 artiklassa tarkoitetun luvan soveltamisesta. Niiden on ilmoitettava ennen 1 päivää marraskuuta 1997 komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedot tämän päätöksen mukaisesti tuoduista määristä sekä yksityiskohtainen tekninen selvitys 1 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetusta virallisesta tarkastuksesta. Lisäksi kaikkien jäsenvaltioiden, joissa kasveja istutetaan, on myös toimitettava ennen 1 päivää maaliskuuta tuontivuotta seuraavana vuonna komissiolle ja muille jäsenvaltioille yksityiskohtainen tekninen selvitys 1 artiklan 2 kohdan g alakohdan tarkoitetusta virallisesta tarkastuksesta.

3 artikla

Edellä 1 artiklassa myönnettyä lupaa sovelletaan 1 päivästä elokuuta 31 päivään elokuuta 1997. Lupa perutaan, jos todetaan, että 1 artiklan 2 kohdassa vahvistetut edellytykset ovat olleet riittämättömät estämään haitallisten organismien kulkeutumisen tai että niitä ei ole noudatettu.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 1997.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION SUOSITUS,**annettu 30 päivänä heinäkuuta 1997,****elektronisen maksuvälineen avulla toteutetuista maksutapahtumista ja erityisesti liik-
keeseenlaskijan ja haltijan välisestä suhteesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(97/489/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 155 artiklan toisen
luetelmakohdan,

sekä katsoo, seuraavaa:

- 1) yksi yhteisön tärkeimmistä tavoitteista on varmistaa sisämarkkinoiden täysimääräinen toiminta, ja maksujärjestelmät ovat niiden erottamaton osa; elektronisten maksuvälineiden avulla toteutetut maksutapahtumat muodostavat yhä merkittävemmän osan kotimaisista ja rajojen yli suoritettavista maksuista sekä määrän että arvon osalta; nykyinen nopea innovaatio ja tekninen edistys huomioon ottaen tämän suuntauksen odotetaan nopeutuvan elektronisen kaupankäynnin luomien innovatiivisten yritysten, markkinoiden ja kaupan yhteenliittymien seurauksena,
- 2) on ensiarvoisen tärkeää, että yksityiset ja yritykset voivat käyttää elektronisia maksuvälineitä kaikkialla yhteisössä; tällä suosituksella on tarkoitus jatkaa sisämarkkinoiden toteuttamista erityisesti pääomanliikkeiden vapauttamista silmällä pitäen, ja tämä edistää myös talous- ja rahaliiton toteuttamista,
- 3) tämä suositus kattaa elektronisten maksuvälineiden avulla toteutetut maksutapahtumat; tässä yhteydessä näihin kuuluvat välineet, jotka mahdollistavat (etä)yhteyden haltijan tiliin, erityisesti maksukortit sekä puhelin- ja kotipankkisovellukset; maksukortin avulla toteutetut maksutapahtumat kattavat maksukortin avulla suoritettavat elektroniset ja muut kuin elektroniset maksut, mukaan lukien menettelyt, joihin vaaditaan allekirjoitus ja joista saadaan tosite; tässä yhteydessä maksuvälineiksi katsotaan myös ladattavat elektronisen rahan tallennus- ja käyttövälineet, jotka voivat olla verkossa olevan tietokoneen muistiin tallennettuja arvokortteja ja elektronisia rahakkeita; kuluttajansuojan tarve on voimakkain ladattavien elektronisen rahan tallennus- ja käyttövälineiden osalta niiden ominaisuuksien eli haltijan tiliin luotavissa olevan yhteyden vuoksi; tämän suosituksen soveltamisala on sen vuoksi rajoitettu elektronisen rahan tallennus- ja käyttövälineiden osalta ladattaviin välineisiin,
- 4) tällä suosituksella on tarkoitus edistää tietoyhteiskunnan ja erityisesti elektronisen kaupankäynnin kehittymistä lujittamalla asiakkaiden ja vähittäiskauppioiden luottamusta näihin välineisiin; tätä tarkoitusta varten komissio harkitsee myös mahdollisuutta uudistaa ja saattaa ajan tasalle suosituksensa 87/598/ETY⁽¹⁾, millä on tarkoitus luoda selkeät puitteet elektronisia maksuvälineitä hankkivien ja ne maksuvälineeksi hyväksyvien välisille suhteille; edellä esitettyjen tavoitteiden mukaisesti tässä suosituksessa asetetaan tiedottamista koskevat vähimmäisvaatimukset, joiden olisi sisällyttävä elektronisten maksuvälineiden avulla toteutettuihin maksutapahtumiin sovellettaviin ehtoihin, sekä asianomaisten osapuolten vähimmäisvelvoitteet ja -vastuualat; tällaiset määräykset ja ehdot olisi esitettävä kirjallisesti ja tarvittaessa

⁽¹⁾ EYVL N:o L 365, 24.12.1987, s. 72

sähköisesti, ja ne olisi laadittava siten, että asianomaisten osapuolten etujen välillä säilyy oikeudenmukainen tasapaino; kohtuuttomista ehdoista kuluttajasopimuksissa 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ mukaisesti tällaisten ehtojen ja edellytysten on oltava ymmärrettäviä ja helposti käsiteltäviä,

- 5) avoimuuden varmistamiseksi tässä suosituksessa esitetään vähimmäisvaatimukset, joilla taataan se, että asiakkaalle annetaan riittävät tiedot sopimuksen tekemisen yhteydessä sekä maksuvälineellä toteutetun maksutapahtuman jälkeen, mukaan lukien tiedot kuluista sekä valuuttakursseista ja koroista; siltä osin, kuin on kyse tietojen antamisesta haltijalle koronlaskutavasta, viitataan kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 22 päivänä joulukuuta 1986 annettuun neuvoston direktiiviin 87/102/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 90/88/ETY⁽³⁾,
- 6) tässä suosituksessa esitetään vähimmäisvaatimukset asianomaisten osapuolten veloitteiden ja vastuun osalta; maksuvälineen haltijalle annettavien tietojen olisi sisällettävä selkeä ilmoitus asiakkaan veloitteiden laajuudesta sellaisen elektronisen maksuvälineen haltijana, jonka avulla hän voi suorittaa maksuja kolmansien henkilöiden eduksi ja toteuttaa omasta puolestaan eräitä maksutapahtumia.
- 7) asiakkaiden oikaisukeinojen parantamiseksi tässä suosituksessa kehoitetaan jäsenvaltioita varmistamaan, että niillä on riittävät ja tehokkaat keinot maksuvälineen haltijan ja liikkeeseenlaskijan välisten riitojen ratkaisemiseksi; komissio julkaisi 14 päivänä helmikuuta 1996 toimintasuunnitelman kuluttajien keinoista vedota oikeuteen ja kuluttajariitojen ratkaisusta sisämarkkinoilla; kyseinen toimintasuunnitelma sisältää erityisiä aloitteita tuomioistuinten ulkopuolella toteutettavien menettelyjen edistämiseksi; suosituksessa esitetään myös objektiivisia perusteita (liite II), joilla taataan kyseisten menettelyjen luotettavuus, ja määrätään vakiomuotoisten valituslomakkeiden käytöstä (liite III),
- 8) tällä suosituksella pyritään varmistamaan kuluttajansuojan korkea taso elektronisten maksuvälineiden alalla,
- 9) elektronisten maksuvälineiden avulla toteutetut maksutapahtumat on tärkeää kirjata, jotta suorituksia voitaisiin jälkempäin tutkia ja virheet voitaisiin korjata; liikkeeseenlaskijan olisi vastattava niistä todisteista, joista ilmenee, että suoritus kirjattiin tarkasti ylös ja merkittiin kirjanpitoon eivätkä tekniset ongelmat tai muut puutteet vaikuttaneet maksutapahtumaan,
- 10) maksuvälineen haltijan antaman toimeksiannon, joka koskee elektronisen maksuvälineen avulla toteutettavia maksuja, olisi oltava peruuttamaton, paitsi jos määrää ei ollut päätetty silloin, kun määräys annettiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta haltijan kansallisen lainsäädännön mukaisten oikeuksien soveltamista,
- 11) on täsmennettävä säännöt liikkeeseenlaskijan vastuusta haltijan antaman toimeksiannon laiminlyönnin tai puutteellisen noudattamisen tapauksessa tai sellaisten maksutapahtumien osalta, joihin asiakas ei ole antanut lupaa, ottaen kuitenkin huomioon haltijan omat veloitteet kadonneen tai varastetun elektronisen maksuvälineen tapauksessa, ja
- 12) komissio valvoo tämän suosituksen täytäntöönpanoa ja jos se pitää sitä epätydyttävänä, se aikoo ehdottaa asianmukaista velvoittavaa lainsäädäntöä, joka kattaa tässä suosituksessa käsitellyt seikat,

(1) EYVL N:o L 95, 21.4.1993, s. 29

(2) EYVL N:o L 42, 12.2.1987, s. 48

(3) EYVL N:o L 61, 10.3.1990, s. 14

SUOSITTELEE:

I JAKSO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

- 1) Tätä suositusta sovelletaan seuraaviin maksutapahtumiin:
 - a) muihin kuin rahoituslaitosten toimeksiannosta tehtyihin ja niiden toteuttamiin elektronisen maksuvälineen avulla suoritettuihin varojen siirtoihin,
 - b) elektronisen maksuvälineen avulla suoritettuihin käteisen nostoihin ja elektronisen rahan tallennus- ja käyttövälineiden lataamiseen (ja purkamiseen) sellaisissa laitteissa, kuten käteis- ja pankkiautomaatit, sekä liikkeeseenlaskijan tai sellaisen laitoksen tiloissa, jonka on sopimuksen mukaisesti hyväksyttävä kyseinen maksuväline.
- 2) Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa määrätään, elektronisen rahan tallennus- ja käyttövälineiden avulla toteutettuihin maksutapahtumiin ei sovelleta 4 artiklan 1 kohtaa, 5 artiklan b alakohdan toista ja kolmatta luetelmakohtaa, 6 artiklaa, 7 artiklan 2 kohdan c ja d alakohtaa ja 7 artiklan 2 kohdan e alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa, 8 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa sekä 9 artiklan 2 kohtaa. Milloin elektronisen rahan tallennus- ja käyttövälinettä käytetään kuitenkin lataamaan (tai purkamaan) suorituksia etämaksuna haltijan tilille, tätä suositusta sovelletaan kokonaisuudessaan.
- 3) Tätä suositusta ei sovelleta:
 - a) sekeillä suoritettaviin maksuihin,
 - b) sekkien kanssa yhdessä käytettäviin takuukortteihin,

2 artikla

Määritelmät

Tässä suosituksessa tarkoitetaan:

- a) 'elektronisella maksuvälineellä' välinettä, jonka avulla sen haltija voi toteuttaa 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja maksutapahtumia. Tämä kattaa sekä etämaksuvälineet että elektronisen rahan tallennus- ja käyttövälineet;
- b) 'etämaksuvälineellä' välinettä, jonka avulla haltija voi saada yhteyden tilillään jossakin laitoksessa oleviin varoihin, jonka avulla maksu voidaan suorittaa maksun saajalle ja joka edellyttää tavallisesti henkilökohtaista tunnuslukua ja/tai muuta vastaavaa henkilöllisyyden todistamista. Tämä kattaa erityisesti maksukortit (riippumatta siitä, ovatko ne luotto-, pankki- vai maksuainkakortteja) sekä puhelin- ja kotipankkisovellukset;
- c) 'elektronisen rahan tallennus- ja käyttövälineellä' ladattavaa maksuvälinettä, ei kuitenkaan etämaksuvälinettä, olipa kyseessä arvokortti tai tietokoneen muisti, johon kirjataan varoja elektronisesti ja jonka avulla sen haltija voi toteuttaa 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja maksutapahtumia;
- d) 'rahoituslaitoksella' neuvoston asetuksen (EY) N:o 3604/93 (1) 4 artiklan 1 kohdassa määritettyä laitosta;
- e) 'liikkeeseenlaskijalla' henkilöä, joka antaa liiketoimintansa yhteydessä toiselle henkilölle käyttöön maksuvälineen hänen kanssaan tehdyn sopimuksen mukaisesti;
- f) 'haltijalla' henkilöä, jolla on liikkeeseenlaskijan kanssa tekemänsä sopimuksen mukaisesti hallussaan jokin maksuväline.

(1) EYVL N:o L 332, 31.12.1993, s. 4

II JAKSO

MAKSUTAPAHTUMIIN SOVELLETTAVIEN EHTOJEN AVOIMUUS

3 artikla

Elektronisen maksuväliseen myöntämistä ja käyttöä säätelevien ehtojen sisältämät vähimmäistiedot

1. Liikkeeseenlaskija tiedottaa haltijalle sopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä tai joka tapauksessa hyvissä ajoin ennen elektronisen maksuväliseen toimittamista sopimusehdot (jäljempänä 'ehdot'), jotka säätelevät kyseisen elektronisen maksuväliseen myöntämistä ja käyttöä. Ehdossa ilmoitetaan sopimukseen sovellettava laki.
2. Ehdot laaditaan kirjallisesti ja tarvittaessa sähköisesti, helposti ymmärrettävässä ja selkeässä muodossa, ja ne ovat saatavilla vähintään sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai kielillä, jossa elektronista maksuvälinettä tarjotaan.
3. Ehtoihin sisällytetään ainakin seuraavia seikkoja koskevat tiedot:
 - a) elektronisen maksuväliseen kuvaus sekä tarvittaessa tekniset vaatimukset maksuväliseen haltijan käyttöön annetusta viestintävälineestä ja tavoista, joilla sitä voidaan käyttää, mukaan lukien mahdolliset rahalliset rajoitukset,
 - b) kuvaus haltijan ja liikkeeseenlaskijan vastavuoroisista velvoitteista ja vastuualoista; niihin on sisällyttävä kuvaus kohtuullisiksi katsottavista toimista, joita haltijan on toteutettava säilyttääkseen elektronisen maksuväliseen ja sen käyttöön tarvittavat tiedot (kuten henkilökohtainen tunnusluku tai muu koodi) turvassa,
 - c) tarvittaessa tavanomainen ajanjakso, jonka kuluessa haltijan tiliä veloitetaan tai hyvitetään, arvopäivä mukaan lukien, tai jos haltijalla ei ole liikkeeseenlaskijan myöntämää tiliä, tavanomainen ajanjakso, jonka aikana häntä laskutetaan,
 - d) kaikki haltijan suoritettavaksi kuuluvat kululajit. Tähän sisältyvät erityisesti yksityiskohtaiset tiedot seuraavista kuluista, jos niitä sovelletaan:
 - kaikkien alku- ja vuosimaksujen määrä,
 - kaikki provisiot ja kulut, jotka haltijan on maksettava liikkeeseenlaskijalle määrättyistä maksutapahtumista,
 - kaikki korot, joita voidaan soveltaa, sekä niiden laskutapa,
 - e) määräaika, jonka kuluessa haltija voi kiistää tietyn maksutapahtuman ja tiedot haltijan käytössä olevista oikaisu- ja valituskeinoista ja menettelyistä niihin turvautumiseksi.
4. Jos elektronista maksuvälinettä voidaan käyttää maksutapahtumiin ulkomailla (sen maan ulkopuolella, jossa se on myönnetty), haltijalle on annettava myös seuraavat tiedot:
 - a) tiedot kaikista ulkomaan valuutan määräisinä suoritettujen maksujen yhteydessä perittävistä maksuista ja kuluista sekä tarvittaessa vaihtokurkseista,
 - b) viitteellinen vaihtokurssi, jota käytetään ulkomaan valuutan määräisinä suoritettujen maksujen muuntamisen yhteydessä, mukaan lukien kyseisen kurssin määrittämiseksi valittu päivämäärä.

*4 artikla***Maksutapahtumien jälkeen annettavat tiedot**

1. Liikkeeseenlaskijan on toimitettava haltijalle tiedot, jotka koskevat elektronisen maksuvälineen avulla suoritettuja maksuja. Näihin tietoihin, jotka on esitettävä kirjallisesti ja tarvittaessa sähköisesti sekä helposti ymmärrettävässä muodossa, on sisällyttävä ainakin seuraavia seikkoja koskevat tiedot:

- a) viitenumero, jonka avulla haltija voi tunnistaa maksutapahtuman sekä tarvittaessa tiedot toimipaikasta, jossa maksu suoritettiin,
- b) haltijalta veloitettu määrä laskutusvaluuttana ja tarvittaessa ulkomaisen valuutan määrä,
- c) tietyistä maksuista perittävien provisioiden ja kulujen määrä.

Liikkeeseenlaskija ilmoittaa lisäksi haltijalle, mitä kurssia käytetään valuutan muuntamiseen ulkomaan valuuttana suoritettujen maksujen yhteydessä.

2. Elektronisen rahan tallennus- ja käyttövälineen liikkeeseenlaskija antaa haltijalle mahdollisuuden tarkistaa viisi viimeisintä suoritettua maksutapahtumaa sekä tallennus- tai käyttövälineelle kirjatun saldon.

III JAKSO

SOPIMUSPUOLTEN VELVOITTEET JA VASTUUT*5 artikla***Haltijan velvoitteet**

Haltija

- a) käyttää elektronista maksuvälinettä niiden ehtojen mukaisesti, joilla maksuvälineen myöntäminen ja käyttöä säännellään; haltija toteuttaa erityisesti kaikki kohtuullisiksi katsotut toimet säilyttääkseen elektronisen maksuvälineen ja sen käyttöön tarvittavat tiedot (kuten henkilökohtainen tunnusluku tai muu koodi) turvassa,
- b) ilmoittaa liikkeeseenlaskijalle (tai tämän nimeämälle taholle) viipymättä:
 - elektronisen maksuvälineen katoamisesta tai varastamisesta tai tiedoista, joiden avulla sitä voidaan käyttää,
 - hänen tililleen kirjatusta asiattomista tapahtumista,
 - kaikista liikkeeseenlaskijan tekemistä virheistä tai muista säännönmukaisuuksista, jotka liittyvät kyseisen tilin hoitoon,
- c) ei kirjaa henkilökohtaista tunnuslukuun tai muuta koodia helposti tunnistettavassa muodossa, varsinkaan elektroniseen maksuvälineeseen tai tavarahan, jota hän säilyttää tai kuljettaa yhdessä elektronisen maksuvälineen kanssa,
- d) ei voi peruuttaa toimeksiantoa, jonka hän on antanut elektronisen maksuvälineensä avulla, paitsi jos toimeksianton määrä ei ollut määritetty silloin, kun toimeksianto annettiin.

*6 artikla***Haltijan vastuu**

1. Siihen asti, kunnes haltija ilmoittaa asiasta, hän vastaa elektronisen maksuvälineen katoamisen tai varastamisen aiheuttamista menetyksistä tiettyyn rajaan asti, joka ei saa olla suurempi kuin 150 ecua, ellei hänen toimintansa ollut erittäin huolimaton, vastoin 5 artiklan a, b ja c kohdan määräyksiä, tai petollista, jolloin tällaista rajoitusta ei sovelleta.

2. Ilmoitettuaan 5 artiklan b kohdan edellyttämällä tavalla liikkeeseenlaskijalle (tai tämän nimeämälle taholle) elektronisen maksuvälineen katoamisesta tai varastamisesta haltija ei ole enää vastuussa niistä aiheutuneista menetyksistä, paitsi jos hän oli toiminut petollisesti.

3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa määrätään, haltija ei ole vastuussa, jos maksuvälinettä on käytetty ilman elektronisen maksuvälineen esittämistä tai (maksuvälineen) elektronista tunnistamista. Salassa pidettävän koodin tai muun vastaavan henkilöllisyystodistuksen käyttö yksinään ei riitä synnyttämään haltijalle vastuuta.

7 artikla

Liikkeeseenlaskijan velvoitteet

1. Liikkeeseenlaskija voi muuttaa ehtoja edellyttäen, että muutoksesta annetaan riittävät tiedot haltijalle henkilökohtaisesti, jotta hän pystyy halutessaan sanomaan irti sopimuksen. Haltijalle on annettava vähintään yhden kuukauden pituinen määräaika, jonka jälkeen hänen katsotaan hyväksyneen ehdot, ellei hän ole sitä ennen sanonut sopimusta irti.

Ensimmäisen alakohdan määräyksiä ei kuitenkaan sovelleta todellisen koron merkittäviin muutoksiin, jotka tulevat voimaan niitä koskevassa julkaisussa mainittuna päivämääränä. Tässä tapauksessa ja rajoittamatta haltijan oikeutta sanoa irti sopimusta liikkeeseenlaskijan on ilmoitettava tästä haltijalle henkilökohtaisesti mahdollisimman pian.

2. Liikkeeseenlaskija

- a) ei paljasta haltijan henkilökohtaista tunnuslukua tai muuta koodia muille kuin haltijalle;
- b) ei laske liikkeeseen elektronista maksuvälinettä, jota ei ole pyydetty, paitsi jos se korvaa elektronisen maksuvälineen, joka on jo haltijan hallussa;
- c) säilyttää riittävän pitkään sisäistä kirjanpitoa, jonka avulla 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja maksutapahtumia voitaisiin jälkeenpäin tutkia ja virheet voitaisiin korjata;
- d) varmistaa, että saatavilla on sopivia keinoja, jotta haltija voi tehdä 5 artiklan b kohdassa tarkoitettua ilmoituksen. Jos ilmoitus tehdään puhelimitse, liikkeeseenlaskijan (tai liikkeeseenlaskijan nimeämän elimen) on tarjottava haltijalle keinot todistaa, että hän on tehnyt tällaisen ilmoituksen;
- e) todistaa haltijan kanssa syntyvissä riitakysymyksissä, jotka liittyvät 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin maksutapahtumiin ja heikentämättä haltijan esittämiä vastatodisteita, että maksutapahtuma
 - oli oikein kirjattu ja merkitty kirjanpitoon,
 - ei ollut vajavainen teknisten ongelmien tai muiden puutteiden vuoksi.

8 artikla

Liikkeeseenlaskijan vastuu

1. Liikkeeseenlaskija on vastuussa, jollei 5 ja 6 artiklasta sekä 7 artiklan 2 kohdan a ja e alakohdasta muuta johdu

- a) edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua haltijan maksutapahtumien laiminlyönnistä tai puutteellisesta toteuttamisesta, vaikka maksutapahtuma on suoritettu sellaisten laitteiden/päätteiden tai välineiden avulla, jotka eivät ole liikkeeseenlaskijan suoran tai yksinomaisen valvonnan alaisuudessa, edellyttäen, että maksutapahtumaa ei toteuteta sellaisten laitteiden/päätteiden tai välineiden avulla, joiden käytön liikkeeseenlaskija on kieltänyt,
- b) maksutapahtumista, jotka eivät ole haltijan hyväksymiä, sekä kaikista liikkeeseenlaskijan syyksi katsottavista virheistä tai säännönvastaisuuksista haltijan tilin hoidossa.

2. Tämän artiklan 3 kohdan soveltamista rajoittamatta, 1 kohdassa tarkoitettu vastuun määrä muodostuu:

- a) laiminlyödyn tai puutteellisesti toteutetun maksutapahtuman määrästä ja mahdollisesti siihen liittyvistä koroista,
- b) summasta, joka vaaditaan haltijan palauttamiseksi asemaan, jossa hän oli ennen kuin luvaton maksutapahtuma toteutettiin.

3. Liikkeeseenlaskija vastaa hänen ja haltijan välillä tehty sopimukseen sovellettavan lainsäädännön mukaisesti kaikista myöhemmistä taloudellisista seuraamuksista ja erityisesti niistä seuraamuksista, jotka koskevat sen vahingon määrää, jonka osalta korvaus maksetaan.

4. Liikkeeseenlaskija on vastuussa elektronisen rahan tallennus- ja käyttövälineen haltijalle välineelle kirjattujen varojen kadonneesta määrästä tai haltijan toimeksiantojen puutteellisesta täytäntöönpanosta, jos katoaminen tai puutteellinen täytäntöönpano johtuu välineen, laitteen/päätteen tai muun käyttöä varten hyväksytyyn tekniseen välineen toimintahäiriöstä edellyttäen, että haltija ei aiheuttanut toimintahäiriötä tietoisesti tai 3 artiklan 3 kohdan a alakohdan vastaisesti.

IV JAKSO

ILMOITTAMINEN, RIITOJEN RATKAISEMINEN JA LOPPUMÄÄRÄYS

9 artikla

Ilmoittaminen

1. Liikkeeseenlaskija (tai tämän nimeämä taho) tarjoaa keinot, joiden avulla haltija voi mihin vuorokaudenaikaan tahansa ilmoittaa elektronisen maksuvälineensä katoamisesta tai varastamisesta.

2. Liikkeeseenlaskija (tai tämän nimeämän taho) on ilmoituksen saatuaan velvollinen toteuttamaan kaikki mahdolliset kohtuullisiksi katsotut toimet lopettaakseen kyseisen elektronisen maksuvälineen käytön, vaikka haltija olisi toiminut erittäin huolimattomasti tai petollisesti.

10 artikla

Riitojen ratkaiseminen

Jäsenvaltioita kehoitetaan huolehtimaan, että niillä on käytössään riittävät ja tehokkaat keinot liikkeeseenlaskijoiden ja käyttäjien välisten riitojen ratkaisemiseksi.

11 artikla

Loppumääräys

Jäsenvaltioita kehoitetaan huolehtimaan välttämättömistä toimenpiteistä niin, että elektronisten maksuvälineiden liikkeellelaskijat toimivat 1–9 artiklan mukaisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1998.

Tehty Brysselissä 30 päivänä heinäkuuta 1997.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen